Nr. 242. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Środa, 8 Listopada 1922. Rok 112.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
BIURA REDAKCJI I EKSPEDYCJA ul. Chorążczyzna 31. ADMINISTRACJA ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników S. SOKOŁOWSKI I SKA Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141.690.
Telefon Redakcji Nr. 176. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji 120 Mk.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	2600 — Mk.
we Lwowie z dostawą	2700 — Mk.
z przesyłką pocztową w Polsce	2700 — Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	3200 — Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska ulica Jagiellońska 7.

Wschodnia część Małopolski dla Polski.

W dzienniku „Nouvelles" znajdujemy artykuł H. Monforta, omawiający kwestję Galicji z powodu projektu szeroko zakreślonej autonomji, która wejdzie tem samem w życie po udzieleniu aprobaty przez Naczelnika Państwa.

„Galicja Wschodnia — pisze p. Monfort — to część dzisiejszej Małopolski położona na wschód od rzeki San, a należąca bezspornie do Polski aż do rozbioru w r. 1795, mocą którego przydzieloną została Austrji. Zamieszkująca ją ludność polska osiadła przeważnie po miastach, podczas gdy ruska po większej części zgrupowała wieś. Na jakiś czas przed wojną Austrja, hołdując odwiecznej polityce swojej: divide et impera — poczęła wysuwać przeciw sobie dwie te narodowości bratnie, to też skoro się wojna rozpadem zlepkowej austro-węgierskiej monarchji zakończyła, wypłynął na widownię Petruszewycz, b. poseł do parlamentu, usiłując utworzyć w Galicji Wsch. pseudo rząd ukraiński — czyli ruski. Zamach ten spełzł na niczem mimo najlepszą wolą ożywionej pomocy ze strony wijącego się w drgawkach śmiertelnych państwa austro-węgierskiego i mimo terroru, jakiego orgje rozpętano w stosunku do Polaków, wypuszczając na nich ozszalałe fale mętów, dyszących żądzą wstąpienia w ślady wschodniego sąsiada, w którym sowjety już krwawe święciły tryumfy. Bandy, rekrutujące się z żywiołów, jakich nie brak nigdy, jeżli o niecną chodzi robotę, rzuciły się do rabunków, pożogi i mordów wszędzie, gdzie węszyć im dano opór i uczciwość, niwelując w tej swojej wściekłości Polaków z rozsądnie myślącymi Rusinami do tego stopnia, że nawet ci ostatni z westchnieniem ulgi powitali oddziały wojsk polskich, przybywające nieszczęsnej połaci kraju z odsieczą i hasłem praworządności.

„Od tego to czasu dzierży Polska władzę w Galicji Wschodniej, przyjąwszy ponadto z ramienia Rady Najwyższej nadany jej uchwałą z dnia 25. czerwca 1919 mandat obrony tej ziemi przed inwazjami bolszewickiemi. Zarząd Galicji Wsch. sprawowany od lat 3 z górą przez sprzymierzeńców naszych ku pełnej ich chwale jest też wymownym dowodem organizacyjnych zdolności polskich naszych przyjaciół. Należy bowiem uprzytomnić sobie, że począwszy od r. 1914 aż po r. 1920 Galicja Wschodnia nie przestawała być terenem walk i najazdów. Toż sześciolecie krwawego przeorywania tej ziemi nieszczęsnej zrujnowało doszczętnie kraj, którego 2.600.000 hektarów żyznego czarnoziemu wraz z odpowiednim kontyngentem inwentarza, z prosperującymi przed r. 1914 tartakami, cukrowniami i gorzelniami wydatnie przez długie lata zasilała gospodarkę zaborczego państwa. Polska została ziemią po wojnie w 2/3 odłogiem leżącą, inwentarz zniszczony, drzewostan przerobiony, warstaty pracy w gruzach — wszędzie ruiny i zgliszcza — ludność wiejska przeważnie tułaca się po ziemiankach. Łatwo zatem zrozumieć, że ludność ta, wojną i chorobami zdziesiątkowana, nie była w stanie podnieść się sama z ruiny.

Rząd polski podjął przeto dzieło odbudowy — rzucił miljardy na cele kultury rolniczej, na odbudowę dróg i kolei, na uruchomienie życia normalnego. Z końcem 1921 r. stan odłogów zredukowany został do minimum, inwentarz doprowadzony do przedwojennej normy, budynki gospodarcze zajaśniały nowością, fabryki tętnić sprawnością poczęły.

„W całem napięciu tej iście twórczej pracy dziwny tkwił jednak paradoks Rząd polski — oto nadludzkie czyniąc wysiłki, by spustoszoną Galicję Wschodnią do kwitnącego doprowadzić stanu, nie miał zarazem pewności, iż pracę tę pro domo sua podejmuje: jest w posiadaniu tej ziemi de facto, nie ma jej wszakże de jure.

„Artykuł 91 traktatu w St. Germain zastrzega mianowicie, iż Austrja zrzeka się na rzecz mocarstw Ententy praw swoich do tych dawniej przez nią posiadanych terytorjów, które w chwili zawarcia traktatu nie zostały przyznane żadnemu z państw ościennych. Celem powyższej klauzuli było aprjorystyczne zawarowanie na korzyść Austrji republikańskiej postanowień, jakie w przyszłości powzięte zostaną odnośnie do dawnych terytorjów Austrji monarchicznej. Niektóre jednak z mocarstw zachodnich — wskazywać na nie zbyteczna chyba — nie omieszkały wystąpić na jej zasadzie z argumentacja, zmierzającą do dowolnego przesądzenia o przynależności Galicji Wsch. pod pretekstem, iż zamieszkująca ją ludność nie jest wyłącznie polska. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej nie mógł — na się rozumieć — zgodzić się na ten punkt widzenia, odmówił też z tego powodu współpracy swojej w traktacie sewrskim (10. IX. 1920), który to traktat unieważniła zresztą sama siła faktów, a który wschodnią część Galicji zostawiał poza obrębem granic Polski.

„Coprawda od r. 1919 żadne z mocarstw Ententy nie pokusiło się o autorytatywną ingerencję w sprawach Galicji Wsch., mimo, że odnośny artykuł traktatu w St. Germain uprawniał je do ewentualnej interwencji. Z tem wszystkiem jednak nie może Polska akceptować w nieskończoność takiego jurydycznego anachronizmu, to też obecnie, doprowadziwszy do końca dzieło odrodzenia ziem wschodnich, żąda uznania przez mocarstwa tezy, na straży której od początku stała, a mianowicie, niepodzielności dawnej Galicji, oraz uznania praw Polski do całej Małopolski.

„Przyznać należy, iż punkt widzenia Rzeczypospolitej jest w całej pełni uzasadniony. Niefortunny plan podziału Galicji, to wytwór czasów ostatnich. Historycznie wschodnia jej część nie była nigdy oderwana od zachodniej, z którą ponadto nierozerwalną stanowi całość geograficzną i gospodarczą. Dowodem tego fakt, iż do rozbiorów Polski Galicja wchodziła integralnie w całość dzierżaw Rzeczypospolitej — zaś po ich dokonaniu przeszła również niepodzielna pod berło Habsburgów, tworząc pod rządem austrjackim zwartą i jednolitą jednostkę administracyjną. Odmówienie więc Polsce prawa wejścia napowrót w posiadanie ziem, które dawniej bezsprzecznie jej były własnością, z których w chwili niemocy poprostu ograbioną została, a które dziś rewindykować zamierza w warunkach, jakie własna stworzyła krwią i pracą — byłoby usankcjonowaniem dawnego bezprawia i nowem pogwałceniem zasad sprawiedliwości.

Cóż-bo zostałoby wreszcie do zrobienia z tym szmatem ziemi, gdyby się upierano przy oderwaniu go od Polski? Traktat ryski (18.III. 1921), w którym jako kontrahent występowała sowjecka republika ukraińska, oznacza rzekę Zbrucz, tę naturalną granicę Galicji od wschodu, jako linję graniczną pomiędzy Polską a Ukrainą. W ten sposób uznała sama Ukraina bezprawność wszelkich zakusów na Galicję Wsch., opartych na żądzy zaborczego sprzymierzonej części zamieszkującej ją ludności.

„Ze względu na zagwarantowanie praw tej właśnie ludności, na zapewnienie sprawiedliwego dla niej ustawodawstwa i otoczenie jej należytą opieką zastrzegły sobie mocarstwa zachodnie traktatem w St. Germain prawo ewentualnego rozporządzenia Galicją Wsch. podług uznania własnego. Tem jednak uznaniem wiedzione, złożyły przed 3-ma laty — jak to już wyżej wspomniano — zarząd jej wyłącznie w ręce Polski. Że zaś to ipso przeniosły na te ostatnią prawa suwerenności swojej w tej zakwestonowanej części kraju, że z drugiej strony — Rzeczpospolita wspaniałym autonomji gestem zapewnia niepolskiej jej mieszkańcom spełnienie wszystkich postulatów — kwestja więc tem samem rozwiązana zostaje.

„Tak przedstawia się obecny stan rzeczy. Czyliż podkreślać potrzeba jednomyślność, z jaką w sprawie tej wypowiada się opinia francuska zarówno jak belgijska? Pomijając, iż najżywotniejsze interesy tak Francji jak Belgji domagają się, by potężna i zasobna Polska murem stanęła pomiędzy Niemcami a Rosją, przynosi z sobą wyżej podane rozwiązanie problemu wschodnio-galicyjskiego wymowne walory: zdrowego rozumu, przezornej mądrości i sprawiedliwości. Te chyba — naprawdę wystarczyć powinny".

Wynik wyborów.

Warszawa, 6/XI. Godz. 12 w południe. Obliczono głosy w 339 obwodach. Największą ilość uzyskały następujące listy: nr. 2 — 83.342, nr. 5 — 26.345, nr. 8 — 167.862, nr. 10 — 16.727, nr. 16 — 60.126, nr. 20 — 23.238.

Warszawa, 6/11. Do godziny 11 rano obliczono głosy z 335 komisji obwodowych. Największą liczbę głosów otrzymały następujące listy: nr. 2 — 82.284, nr. 5 — 26.080, nr. 8 — 166.598, nr. 10 — 16.600, nr. 16 — 49.781, nr. 20 — 23.000.

Warszawa, 6/11. Do godz. 12 obliczono głosy z 339 miejsc obwodowych: Największą liczbę uzyskały następujące listy: Nr. 2 — 83.842, nr. 5 26.345, nr. 8 — 167.862, nr. 10 — 16.727, 16 — 60.126, 20 — 23.238. Oficjalne cyfry będą znane we wtorek.

Warszawa, (AW.) Prowizoryczne wyniki głosowania w 20 obwodach powiatu warszawskiego na uprawnionych do głosowania 26.937 głosowało 18.672. Z tego na listę 1 padło 2.140, na listę 2 — 2.494, na listę 8 — 8.723, na listę 16 3.437.

Warszawa, (AW.) Ogólna liczba głosów złożonych tu wynosi: 395.430, z tego lista 2 — 78.206

(3 mandaty), lista 4 — 18.902 (bez mandatu), lista 8 — 168.770 (7 mandatów), lista 10 — 16.553 (bez mandatu), lista 11 — 1.201 (bez mand.), lista 12 — 6.422 (bez mandatu), lista 16 — 50.083 (2 mand.), lista 20 — 23.248 (1 mandat). Otrzymają więc mandaty następujący posłowie: z listy 8: gen. Haller, Głąbiński, Gdyk, Stroński, Puzynianka, Błażejewicz, Ilski. Wobec tego, że Głąbiński uzyskał też mandat w innym okręgu przechodzi jako 7-my dr. Rabski. Z listy 2 wyjdą: Barlicki, Jaworowski, Praussowa. Z listy 16: Grünbaum i Kirschbraun. Z listy 5: Królikowski, z listy 20: Pryłucki.

Warszawa. (AW). Biuro wyborcze PPS. podaje wiadomość o wyborze następujących posłów: okręg kaliski Gardecki Kolno Śledziński, Lublin Malinowski, Radom Arciszewski, Kraków Bobrowski, Lwów Hausner.

*

Łódź. 6/11. Okręgowa komisja wyborcza 17 (Częstochowa) nie ustaliła jeszcze wyniku wyborów. Przypuszczają jednak, że lista 8 otrzyma 3 mandaty, 3 — 2 mandaty, 2 — 1 mandat.

Łódź. 6/11. Województwo łódzkie jest w posiadaniu wyniku wyborów w okr. 18 (Piotrków—Brzezina). Lista 1 otrzymała w tym okręgu 15.190, 2 — 11.834, 3 — 9724, 4 — 2042, 7 — 8968, 8 — 25.018, 10 — 836, 11 — 907, 12 — 2374, 15 — 148, 16 — 21.202, 20 — 207. Wobec tych wyników lista 8 uzyska 3 mandaty, 16 — 1, 1 — 1 mandat. Z listy 8 wyjdą pp. Popowski Henryk nauczyciel, Kańczak Józef wójt i Borczowski Zugmunt publicysta. Z listy 16 — Schwarzstein Szija. z listy 1 Fijałkowski Władysław, kierownik okręg. Związku Tow. rolniczych.

Łódź. 6/11. Województwo łódzkie otrzymało wyniki wyborów okręgu 16 (Kalisz—Wieluń—Turek). Lista 1 — 23.913, 2 — 18.984, 3 — 41.928, 4 — 660, 7 — 1010, 8 — 52.415, 11 — 708, 12 — 10.282, 14 — 768, 15 — 3809. 16 — 20.590, 18 — 46. Wobec tego lista 8 otrzyma 2 mandaty, 2 — 2 mand., 1 — 1 mandat, lista 6 — 1 mandat. Z listy 8 wybrani: Radziszewski Henryk b. poseł i Łażewski Bolesław, urzednik Izby kontroli Pań- Kańczak Józef. wójt i Borozowski Zygmunt, publikiewicz Alfred, lekarz. Z listy 1: Faliński Piotr rolnik; z listy 16 — Firkisch Lejba, rabin ze Świeża, z listy 2 — Gardecki Zygmunt, sekretarz Zw. zawodowego w **Warszawie.**

Łódź. 6/11. Dotychczasowy wynik wyborów z okręgu Łódź powiat przedstawia się następująco: obwód łódzki lista 8 — 25.700, 1 — 14.623, 16 — 11.805. Okręg nr. 18 (Radom) 1 — 3280, 2 — 12.336, 3 — 14.720, 4 — 3438, 5 — 1192, 7 — 3296, 8 — 37.020, 12 — 10.800, 16 — 10. Okręg 15: Konin—Słupce. Konin: 1 — 2865, 2 — 2071, 3 — 11.196, 4 — 123, 5 — 108, 7 — 273, 8 — 9116, 12 — 4284, 16 — 4863. Słupce: 1 — 916, 2 — 5303, 3 — 5312, 4 — 2, 5 — 34, 7 — 615, 8 — 10.505, 12 — 4969. 16 — 5823. Okręg 18 Piotrków: Przebieg wyborów spokojny. Porządku nigdzie nie zakłócono. Dotychczasowy wynik przedstawia się następująco: 1 — 13.835, 2 — 7130, 3 — 5178, 4 — 1222, 7 — 3830, 8 — 27.137. 10 — 491, 11 — 178. 12 — 1660. 15 — 70, 16 — 9181, 20 — 11, 24 — 182. Powyższe wyniki mogą ulec niewielkim zmianom. ponieważ z kilku komisji nie nadesłano sprawozdań.

Łódź. 6/11. W mieście Łodzi głosowało przeszło 80% uprawnionych do głosowania. Według przypuszczalnych wyników lista 8 zyska 3 mandaty, lista 7 — 2, lista 16 — 2.

Łódź. (AW.) Dotychczasowe wyniki: lista 11 18.475, 4 — 12.005, 5 — 13.517. 7 — 42.043, 8 — 60.318. Brak wyników z 5 obwodów. Wedle przypuszczalnych obliczeń 8 otrzyma 3 mandaty, 7 — 2 i 16 — 2. W okręgu łódzkim obwód Łask: 1 — 14.623, 8 — 25.700, 16 — 11.805. Radomsk 1 — 3290, 2 — 12.336. 3 — 14.720, 7 — 3.296, 8 — 37.020, 12 — 10.800, 16 — przeszło 10.000. Koło: 1 — 438. 2 — 4.782, 3 — 6014, 8 — 10.275. 16 — 5.984.

Łódź. 6/11. Do rana ustalono wynik wyborów jak następuje: Głosowało przeszło 80% uprawnionych do głosowania. Według przypuszczalnych obliczeń lista nr. 8 otrzyma 3 mandaty, nr. 7 — 2 mandaty, 16 — 2 mandaty. Brak jeszcze wyniku z 5 obwodów miasta Łodzi. które będą znane dopiero o godz. 17.

Łódź. 6/11. Komisja okregowa wyborcza na obwody 13 i 14 do tej chwili nie ustaliła wyniku wyborów. Głosowanie według informacji zebranych przez władze polityczne dało w okręgu 14 (powiaty Łódź, Łask i Sieradz) następujące wyniki: lista 1 otrzymała 28.370 głosów, 2 — 15.301, 3 — 19.501, 4 — 327, 4 — 1737, 7 — 10.269, 8 — 63.475, 11 — 99, 12 — 6223, 14 — 656, 15 — 120. 16 — 33.264. Na podstawie tych wyników lista 8 zyska 3 mandaty, 16 — 1, jedynka 1, trójka 1. Z listy 8 zostaną wybrani: Rokoszowski Aleksander, Lipski Henryk i Rąb Franciszek. Na liście 16 Uta August, na listę 7 red. Wyrzykowski. Na listę 3 red. Zygmunt Nowicki. Wynik ten jeszcze nie jest oficjalny.

Łódź. 6/11. Komisja okręgowa 15 (Konin—Słupce—Łęcyna—Koło) dotychczas nie ukończyła obliczenia wyników. Według wiadomości zebranych przez Województwo na podstawie raportu władz politycznych wynik głosowania w tym obwodzie jest następujący: 1 — 14.974, 2 — 22.746 3 — 28.680, 4 — 122, 5 — 1858, 7 — 3237, 8 — 55.403, 11 — 634, 12 — 12.170, 16 — 24.872. Wobec tego lista 8 otrzyma 3 mandaty, lista 3 — 1. 16 — 1 i 2 — 1. Na listę 8 zostaną wybrani Wawrzyniec Solski sędzia sądu pokoju, Dzierżawski starosta i red. Stanisław Majewski. Na listę 3 Ponikowski Julian b. poseł i prez. Min., na 16 — Spittermann Józef, 2 — Piotr Hołowko vel Kwapiński. Wynik ten jeszcze nie jest oficjalny. Wybory we wszystkich okręgach odbyły się spokojnie, porządku nigdzie nie zakłócono. udział wyborców bardzo liczny przekraczał 80% uprawnionych.

*

Lublin. (AW). W okręgu wyborczym Lublin-Lubartów-Chełm mandaty rozdzielą się prawdopodobnie w następujący sposób: Wyzwolenie 2, Klub mniejszości narodowych 1. PPS. (Piast) 1. PPS. 1, 8 — 1. W okręgu Zamość nr. 15 (Okoń) 1. Jeden mandat przypadnie również 2 lub 16.

Lublin. 6/11. Wyniki wyborów w powiecie chełmskim z wyjątkiem 2 obwodów: Lista 2 — 5428, 3 — 6263, 8 — 30.059, 16 — 13.463.

Lublin. 6/11. Wyniki w powiecie lubartowskim: Lista 1 — 3704. lista 2 — 3083, 3 — 19.194, 8 — 2058.

Lublin. 6/11. Godz. 6 rano. Zakończono tu prowizoryczne obliczenie wyniku wyborów w mieście Lublinie. Otrzymały lista nr. 1 — 67, 2 — 10.667, 3 — 53. 4 — 3.517. 5 — 827, 6 — 1128, 8 — 10.760, 11 — 68, 12 — 1216, 15 — 1 głos, 16 — 7001, 20 — 1879, 23 — 58.

Dr. K. SOCHANIEWICZ. 4)

Oblężenie Zamościa w r. 1706.

(Dokończenie).

A gdy pominiony JPan Roman kapitan doszedł obwachtu, ruszył się z nim i przyszedł do bramy, dawszy ognia do moskwy potężnie, zaraz wpadł i do ostatniej ucieczki przymusił; jeszcze się trochę u łańcuchów wieszali i oponowali nie dopuszczając w górę podnosić, aż od bastjonu św. Michała tytułu z działa ognia dano, kilku ich z mostu spadło, inni wszyscy rejterowali się w zad na przedmieście ze swoim generałem Baurem w gębę i zęby na wylot przestrzelonym do gospody; a tak za łaską i pomocą Boga najwyższego, który „fundat et demolit imperia", zwód podniesiono i bramę zamknięto. Tu JWPani ordynatowa nie do triumfu z wiktorji w pokojach, ale do kościoła ze wszystką hierarchją fraucymeru swego dam zacnych i pań pozbiegających się, udała się. Tam w katedralnym kościele Imć. kanoników i księży wszystkich zaprosiwszy „ad expositionem sacratissimi corporis christi", suplikacje z litanją „de dulcissimo nomine Jesu" zacząć kazała i sama padłszy na kolana ze wszystkim tumultem ludzi zarówno śpiewała i na większą cześć i chwałę boską czołem biła. „In perpetuam" zaś „rei memoriam" w kaplicy fundatorskiej przezacnego imienia JWJPanów Zamoyskich przed obrazem Przemienienia Pańskiego wotywę czwartkową śpiewaną fundowała. Na tem większą chwałę Boską i na wychwalenie tych wszystkich Świętych, których przyczyny zażywała i których kości święte w tejże kaplicy in numero do kilkadziesiąt zostają, litanją z oracjami konceptem swoim skonponowawszy, przepisać „ad usum populi" kazała, sama codziennie odprawiać i innych ludzi do podobnej sobie dewocji pobudza. Mortyfikacje zaś dzienne i nocne anioł chyba policzyć mógłby; „cum attonitu populi" ustawicznie odprawowała.

A IPan jenerał postrzelony i od cyrulika opatrzony, pijany, przespawszy się Imć. pana Taubena komendanta i Mozela kapitana, których w tej okzji z soba zagarnał, pod wartę ściślejszą bez dyskrecji wziąć kazał dyzarmowanych. Rano nazajutrz. tj. „die 3-a decembris" do Sitańca przeniósł się, większe niżeli przedtym furje, przegróżki atakowaniem i demolicją fortecy wywierał, wydał powtórnie ordynansa do regimentów swoich, aby co prędzej stawali do atakowania z gotowością. Warty potężniejsze „circa circum" fortecy podawał, a do okolicznych kluczów ordynackich surowe wydał uniwersały, aby wszystkie gromady faszyny zwoziły do wrzucania do fos drabiny robić, z rydlami siekierami i motykami na głowę wyganiać kazał. Co zaś za exorbitancje na przedmieściach i wsiach działy się, opisać niepodobna.

A w tej tak ciężkiej rewolucji „non quiescit Pallas" JWJPani ordynatowa radzić koło dalszej tego oblężenie ewikcji fortecy; formuje ustawicznie konsilja przy swojej najostrożniejszej decyzji „tam extra quam ab intra", rozpisuje listy do różnych książąt I-ciów. de Menżykow i Szeremeta, do IPanów hetmanów i senatorów, djarjusz niewinności swojej i nowej zawziętości IMPana jenerała Baura wyrażając, o protekcję prosząc i łaskawy ordynans księcia Imć. de Menżykow na uwolnienie i odstąpienie oblężenia.

Ale już daleko większą odmianę i ferwor znajdują u księcia JPP. hetmani w Żółkwi i owszem już były wydane ordynanse do wszystkich regimentów pieszych na formalne atakowanie z deklaracją demolicji Zamościa i spustoszenia „circum circa" o mil sześć, tylko aby miejsce zostało.

Ale gdzie „humana deficiant consilia", divina incipiunt" i gdy żadne racje i respekta zawartego sojuszu najjaśniejszego cara Imci. z królem Imcią. Augustem, który. już „immediate" po batalji kaliskiej „migravit ex Polonia" porzuciwszy królestwo, ani liga Rzeczpospolitą polską, ani perswazje senatorskie nie pomogły i waloru nie miały, Bóg łaskawy „consolator optimus", osobliwie. gdy JWJPan ordynat z Zamościa Zamoyski, płoskirowski, knyszyński, grodecki etc. starosta (który immediate z obozu jadac, usłyszawszy w drodze „stipatam centum furoribus densisque armis curiam suam", przez ten czas wszystek u JW-ch JPanów hetmanów i senatorów, mając „summam" u nich i w wojsku, jako też u szlachty „popularitatem, captabat consilia et cogebat priscos ad iura Quirites)" do Żółkwi z JWreferendarzem i hetmanem polnym koronnym przybył, a wraz z Jpanami hetmanami i senatorami powitał księcia Imć. de Menżykow. oraz przy użaleniu się wyraził „domum oppressam, carum pignus" JWJPanią ordynatowa „consortem ipsa comparacione gratissimom" oblężoną przy wszystkich oraz instancjonujących senatorach z „ministrami status" najjaśniejszego cara Imci i przy poważnej a wysokiej u nich estymacji będącego JWJPana strażnika w. kor., o którym największą (nie tylko w Polszcze „resuscitandas vires Rei publicae et robur militiae. ale i z pogranicznymi w całej Europie monarchami). aprehenzją mieli. zmiękczył serce księcia Imć. de Menżykow, że i deklaracja dał pomyślna i respons JWJPani ordynatowej przysłał łaskawy. Ordynas zaś do jenerała Baura wydał surowy, aby „incunctanter" odstąpił imprezy i solwował oblężenie, naznaczywszy komisję „compositi iudicii" na uznanie niewinnej impetycji. A gdy go ta niepomyślna doszła nowina i ordynans ledwie się od ciężkiej furji nie rozpukł i za powtórnym ordynansem sam ruszając do Żółkwi. warty sprowadzać kazał i ludziom po sobie powoli odstępować. Fortecę, na demolicję u siebie dekretowana, wolną i nienaruszoną zostawił. „Venit post tristes una serena dies", a tak zakończyła się wszystka ta transakcja szczęśliwą wiktorją z łaską i prowidencją Boską, któremu niech będzie cześć, chwała na wieki etc. etc.".

—oo—

Lublin. 6/11. Obwód Jaszczów: Nr. 1 — 204, 2 — 312, 3 — 179, 6 — 1, 8 — 76, 12 — 23, 15 — 21, 23 — 8.

Lublin. 6/11. W okręgu Zamość znane są wyniki z wyjątkiem 20 obwodów. Wynik naogół przedstawia się: 15 — 2 mandaty, 16 — 1 mandat, 3 — 1 mandat, lista 2 albo uzyska 1 mandat, albo utraci go na rzecz listy 16.

Płock. 6/11. Wynik wyborów w mieście Płocku: nr. 1 — 4 głosy, nr. 2 — 1747, nr. 3 — 13, nr. 4 — 175, nr. 5 — 646, nr. 7 — 173, nr. 8 — 5098, nr. 10 — 225, nr. 11 — 67, nr. 12 — 296, nr. 16 — 2109.

*

Kraków. Wynik wyborów: Lista 8 otrzymała 27.517 głosów, lista 2 — 19.264, lista 25 (Związek narod. żydowski) 16.884. Wobec tego wyniku otrzymała lista 8 — 2 mandaty, lista 2 jeden mandat, lista 25 jeden mandat. Wedle systemu De Hondta mandaty rozdzielono jak następuje: pierwszy mandat przypadł Korfantemu (nr. 8), drugi mandat Drowi Emilowi Bobrowskiemu (lista 2), trzeci mandat Drowi Ozjaszowi Tohnowi (25), czwarty mandat H. Mianowskiemu (8). Głosy oddane na inne listy, które mandatów nie otrzymały przedstawiają się następująco: Lista 10 (UNP.) 2.209 głosów, 7 (NPR.) 1.582, 4 (Bund) 1.375, 26 (urzędnicza) 853 głosów, 14 (Kossobudzki) 785 głosów, 24 (Surówka) 601 głosów), 5 (komuniści) 485 głosów, 18 (inwalidzi) 414, 23 (Drobner) 164 głosy; 28 (Górka) 26 głosów itd.

Stanisławów. 6/XI. Godz. 13.05. Wybory odbyły się spokojnie, ludność ruska bierze udział w wyborach. Bliższych danych na razie brak.

Tarnopol. 6/XI. Godz. 12.50. Na razie znany jest wynik wyborów z dwu powiatów, a mianowicie: powiat Czortków padło głosów: na listę nr. 1 — 4.207, na listę 2 — 467, na listę nr. 3 (Wyzwolenie) 5 głosów, na listę nr. 8 — 2.730 głosów, na nr. 10 — 61 głosów, na nr. 17 — 2.248 głosów, na nr. 23 — 369 głosów, na nr. 24 — 203 głosy; powiat Husiatyn: na listę nr. 1 — 4.000, na listę nr. 2 — 152 głosy, na listę nr. 3 — 4 głosy, nr. 8 — 3.309, nr. 10 — 163, nr. 17 — 2.579.

Stryj. Godz. 20.50 6/11. Według dotychczasowych obliczeń przedstawia się wynik wyborów w przybliżeniu jak następuje: Na listę 17 padło głosów 25.379, na listę 2 — 19.351, na listę 8 — 19.344, na listę 1 — 11.936, na listę 24 (lista chliborobów ukr.) 11.563. Jak z tego obliczenia się okazuje, sjoniści otrzymali 2 mandaty, ludowcy, socjaliści, chrześcijańska jedność i ukraińscy chliborobi po 1 mandacie. Ostateczny rezultat będzie znany we środę. Udział ludności ukraińskiej w głosowaniu przedstawia się jak następuje: w Turce, Dolinie i Skolem głosowało 70% ludności ruskiej, w Kałuszu 50%, w Drohobyczu 30%, w Stryju 20%. Wiele głosów ruskich padło na listy polskie.

Tarnów. 6/11. Wybory w Tarnowie trwały bez przerwy do godz. 7.30. Komisja dla obliczenia głosów zbiera się dziś o godz. 16.

Stryj. 6/11. Godz. 24.15. Wobec nadejścia wyników z 6 obwodów wynik na poszczególne listy uległ pewnej zmianie. I tak: lista 1 zyskała jeszcze 8 głosów, 2 — 113 gł., 8 — 76, 17 — 46, 24 — 498.

Rzeszów. Godz. 19. 6/11. Dotąd znany jest wynik wyborów w mieście. Mianowicie: lista 1 53, 2 — 1237, 3 — 14, 5 — 27, 7 — 40, 8 — 1802, 12 — 160, 11 — 1311, 14 — 471, 15 — 5, 18 — 27, 27 — 1, 28 — 3575.

*

Wilno. 6/11. W okręgu święciańskim otrzymano wyniki z 34 obwodów. Brak jeszcze 20. W obwodach powyższych padły głosy następujące: Lista 1 — 10.073, 3 — 8.288, 6 — 1.428, 12 — 1.982, 16 — 1.764, 20 — 731, 22 — 688, 23 — 93.

Wilno. 6/11. W okręgu bracławskim wyniki głosowania bez jednej gminy i jednego obwodu, skąd sprawozdania jeszcze nie nadeszły, są następujące: lista 1 — 1.85, 3 — 19.640, 6 — 8, 12 — 1.298, 16 — 1.140, 20 — 609, 22 — 91, 23 — 1.446. Przybliżony wynik wyborów w okręgu lidzkim przedstawia się następująco: lista 16 otrzymała głosów około 42.000, lista 1 około 32.000, lista 3 około 26.000, lista 8 około 18.000.

Wilno. 6/11. Godz. 14. Obwód piąty powiatu Wilno—Troki komunikuje: Głosowanie zakończono o godz. 21. Głosowało około 75% uprawnionych. Otrzymały nr. 1 — 159, 2 — 79, 3 — 531, 6 — 90, 8 — 88, 16 — 1 głos, 20 — 1, 22 — 29, 23 — 3 głosy. Obwód Rudziski tegoż powiatu nr. 1 — 158, 2 — 40, 3 — 10, 6 — 118, 8 — 389, 16 — 96, 22 — 62, 23 — 14 głosów. Z innych obwodów brak dotychczas szczegółowych sprawozdań.

Wilno. (AW.) W okręgu wileńskim dotychczasowe wyniki przedstawiają się następująco: na listę 8 — 27.462, na listę 16 — 10.861, 2 — 10.696, 1 — 8.268, 3 — 7402, 22 (państwowe zjednoczenie na kresach) 5.333. Na razie zapewnione 2 mandaty 8, o pozostałe 3 mandaty rozegra się walka między listami 16, 2, 1, 3. Prawdopodobnie trzeci mandat przypadnie 2, 4 — 16, 5 — 1. Ogólna frekwencja głosujących w mieście 77%, na wsi 60%.

Wilno. 6/11. Na razie wiadomy jest w przybliżeniu wynik z 9 obwodów, a mianowicie: 1 — 28 głosów, 2 — 1789, 3 — 46, 4 — 149, 5 — 53, 6 — 14, 8 — 4.153, 16 — 1800, 20 — 460, 22 — 1669, 23 — 4 głosy.

Wilno. 6/11. Nieurzędowe obliczenie wyniku wyborów w 51 okręgach miasta Wilna: Nr. 2 — 19.617, 8 — 24.211, 16 — 10.280, 20 — 3223, 22 — 4686. Z czterech obwodów miasta brak obliczeń.

*

Święciany. 5/11. Przebieg wyborów był zupełnie spokojny. Frekwencja głosujących: w miasteczkach duża, w obwodach wiejskich niewielka. W obwodzie gmin Tupy głosowało 998 osób na ogólną liczbę uprawnionych 1498. Największa ilość głosów padła kolejno na listy 3, 12 i 16. W obwodzie Danuta głosowało około 50% uprawnionych. Największa ilość głosów padła na 3 i 12. Obwód Polesie: Udział głosujących 70%. Najwięcej głosów otrzymały listy 3, 1 i 12. Obwód Nowoświęciany: Udział głosujących około 75%. Lista 1 — 190 głosów, 3 — 241, 6 — 1 głos, 12 — 188, 16 — 520, 20 — 363, 22 — 38, 23 — 5 głosów.

Oszmiana. 6/11. Na 35 obwodów wiadome są dotychczas w przybliżeniu rezultaty wyborów z 17 obwodów, a mianowicie: nr. 1 — 5613, nr. 8 — 2154, nr. 16 — 1743, nr. 3 — 962, nr. 6 — 242, nr. 5 — 159.

Brasław. 5/11, godz. 22.30. Głosowanie spokojnie zakończono. Frekwencja: około 50% głosujących. Widoczna przewaga listy 3, a potem 12.

Łuck. 6/11. Okręgowa komisja wyborcza podaje dotąd nadeszłe wyniki wszystkich okręgów z wyjątkiem dwóch. Dotychczasowy rezultat: nr. 1 — 17.337, nr. 2 — 11.961, 3 — 9529, 7 — 9162, nr. 8 — 46.129, 12 — 1745, 16 — 21.133.

*

Poznań. 6/11. Przy wyborach w Poznaniu mieście oddano ogółem 80.435 głosów. Z tego otrzymały: 7 — 978, 8 — 14.627, 11 — 158, 13 — 1864, 15 — 8 — 61.244, 14 — 13.350, 16 — 6.

Lubartów miasto: nr. 1 — 6, 2 — 486, 3 — 30, 6 — 78, 8 — 291, 11 — 2, 12 — 407, 16 — 1022, 20 — 88, 23 — 1 głos.

Ostrów. 6/11. Dotychczasowy wynik wyborów w mieście. Lista 1 — 5, 2 — 371, 7 — 1425, 8 — 4938, 14 — 4600, 16 — 174.

Szamotuły. 6/11. Czynności komisji wyborczych są w toku. Rezultat z okręgów będzie znany przypuszczalnie we środę, z miasta dziś popołudniu.

Gniezno. 6/11. Prace komisji są w toku. Wyniki będą znane prawdopodobnie we wtorek popołudniu. Z dotychczasowych obliczeń wynika, że w mieście oddano na listę nr. 1 — 2 głosy, nr. 2 241, nr. 5 — 179, nr. 7 — 3068, nr. 8 — 7299, nr. 14 — 192, nr. 16 — 306.

Koło. 6/11, Ostatnie wyniki wyborów: Lista 1 — 1261, 2 — 6047, 3 — 10.922, 4 — 256, 5 — 163, 7 — 978, 8 — 14.627, 11 — 158, 13 — 1864, 15 — 205, 16 — 7707.

Bydgoszcz. 6/XI. Prowizoryczne obliczenie wyniku wyborów: Bydgoszcz miasto: lista nr. 1 — 49 g., nr. 2 — 400 gł., nr. 7 — 7.221 gł., nr. 8 — 21.393, nr. 14 — 187 gł., nr. 16 — 6.768, nr. 23 — 226 gł. Bydgoszcz powiat: nr. 1 — 232, nr. 2 — 9 gł., nr. 7 — 3.713, nr. 8 — 7.566 gł., nr. 14 — 10 gł., nr. 16 — 5.028, nr. 23 — 30 głosów.

Inowrocław. 6/XI. Nieoficjalny wynik wyborów przedstawia się następująco: Lista nr. 1 — 6 gł., nr. 2 — 1539, nr. 3 — 2.169 gł., nr. 8 — 5.145, nr. 16 — 444.

*

Warszawa. 6/11. Na ręce gen. komisarza wyborczego nadesłał okręg 7 (Łomża) następujący komunikat: Głosowanie odbyło się w zupełnym spokoju. Ożywienie było tak wielkie, że w niektórych okręgach głosowało 96% wyborców. Spodziewany wynik: Lista 8 — 3 mandaty, 1 mandat na razie sporny. Przypadnie albo Wyzwoleniu albo Blokowi mniejszości narodowych.

Warszawa. 6/11. Pierwszem miastem, które nadesłało do generalnego komisarza wyborczego wyniki wyborów jest miasto Toruń (okręg wyborczy 31). Lista 1 — 4228, 7 — 30.862, 8 — 67.549, 14 — 384, 16 — 14.977. Z tego wynika, że lista 8 otrzyma 3 mandaty. Mianowicie wybrani zostali: Jan Marweg, Stanisław Ostowski i Ignacy Eckhans Nr. 7 (N. P. R.) otrzymuje 2 mandaty. Mianowicie wybrani zostali Wojciech Pawlak i Karol Popiel, nr. 16 nie otrzymał żadnego mandatu.

Warszawa. 6/11. Generalny komisarz wyborczy p. Bresiewicz zwołuje w piątek o godz. 16 rano posiedzenie generalnego komisarjatu wyborczego celem ustalenia wyniku wyborów.

PREZYDENT MINISTRÓW NOWAK O PRZEBIEGU WYBORÓW.

Warszawa. (AW). „Kurier Poranny" w wywiadzie z prez. Nowakiem podaje opinję rządu o przebiegu wyborów. Prezydent jest zdania, że na podstawie relacji z całego państwa stwierdzić należy, iż pod względem bezpieczeństwa i spokoju publicznego **wybory przeszły bez zarzutu.**

Dotychczasowe doniesienia stwierdzają fakt niezwykle licznego udziału wyborców. W niektórych okręgach doszło do 100 proc.

W wielu okręgach liczba głosujących przekroczyła 80 proc.

Prez. Nowak stwierdza, że w ten sposób ludność Rzplitej wystawiła sobie świetne świadectwo spełniania obowiązków obywatelskich. Bardzo liczny był udział w głosowaniu ludności Rzplitej narodowości polskiej. Ze stanowiska państwowego jest to fakt dodatni, który obala różne legendy, krążące o nas zagranicą.

W B. ZABORZE PRUSKIM I KONGRESÓWCE.

Warszawa. (AW) „Rzplta" w artykule wstępnym zestawia prowizoryczny wynik wyborów w zaborze pruskim i w Kongresówce. W województwie pomorskiem na 14 mandatów lista 8 zyska prawdopodobnie 10, NPR. 3, 1 mandat uzyskali Niemcy. W Poznaniu 8-ka zyska prawdopodobnie więcej niż połowę mandatów. W województwie śląskiem na ogólną liczbę 17 mandatów, lista 8 zyska 8, NPR. 2, PPS. 2, Niemcy 5. W Kongresówce w dotychczas znanych 28 okręgach wyborczych prawdopodobnie zyska lista 8 — 62, Wyzwolenie 25, PPS. 15, klub Okonia 4, NPR. 2, komuniści 2.

MNIEJSZOŚCI NARODOWE.

Warszawa. (AW). Biuro wyborcze mniejszości narodowych komunikuje, że mandaty uzyskali w Krakowie Tohn, w Piotrkowie Hellmann, w Kaliszu Sirkit, w Płocku Hartglass, w Częstochowie Barabasz, w Łomży Truskier, w Będzinie Weincil, w Koninie Stickiermann, w Włocławku Kochan, w Zamościu Schiper, w Lodzi König, w Wilnie Wygocki i Turkiewicz, w Białostockiem Hartstein i Heldman, w Równem Wiślicki.

*

Dla łatwiejszego orientowania się w numeracji poszczególnych list wyborczych, podajemy je w porządku liczbowym:

Nr. 1. Polskie Stronnictwo ludowe „Piast".
Nr. 2. Polska Partja Socjalistyczna.
Nr. 3. „Wyzwolenie" (Thuguttowcy).
Nr. 4. Żydowski „Bund".
Nr. 5. Komunistyczny Zw. prolet. wsi i miast.
Nr. 6. Rady Ludowe (na Wileńszczyźnie)
Nr. 7. Narodowa Partja Robotnicza.
Nr. 8. Chrześc. Zw. Jedności Narodowej.
Nr. 10. Narodowa Unja Państwowa.
Nr. 11. Poalej-Sjon.
Nr. 12. Centrum Polskie.
Nr. 13. P. S. L. lewica (Stapiński).
Nr. 14. Zjednoczenie Mieszczańskie.
Nr. 15. Grupa radyk.-włośc. Okonia.
Nr. 16. Blok mniejszości narodowych.
Nr. 17. Zjedn. stron. narod.-żyd. (sjoniści).
Nr. 18. Inwalidzi i zdemobilizowani wojskowi.
Nr. 20. Żyd. dem. blok ludowy (Prilucki).
Nr. 22. Polski Związek Kresowy.

Wszystkie inne listy, są to listy okręgowe, występujące w jednym lub najwyżej kilku okręgach.

Rozporządzenie Ministra spraw wojskowych w sprawie rejestracji.

Wszystkich obywateli Państwa Polskiego, posiadających stopnie oficerskie, wzgl. równorzędne na mocy ustawy sejmowej z dnia 17 czerwca 1919 O spisie oficerów oraz art. 107 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dziennik Praw Królestwa Polskiego nr. 13 18 punkt 28) zostali powołani do rejestracji w terminie od dnia 1—31 lipca 1922.

Wszyscy obywatele Państwa Polskiego, posiadający stopnie oficerskie, wzgl. równorzędne, bez względu na to, czy stopnie uzyskali w armjach obcych, w polskich formacjach wojskowych, czy też w armji polskiej, pomimo ukazanego terminu rejestracji, część oficerów zgłasza się do niej jeszcze obecnie, co powoduje opóźnienie wydania listy starszeństwa oficerów rezerwy.

Z dniem 1 grudnia 1922, zamykam czynności rejestracyjne w Powiatowych Komendach Uzupełnień, po tym terminie Komendanci P. K. U. żadnych zgłoszeń przyjmować nie będą. Listą starszeństwa oficerów rezerwy będą objęci tylko ci oficerowie rezerwy, którzy zgłoszą się jeszcze do rejestracji przed ostatecznym terminem, t. j. przed 1 grudnia 1922.

Minister Spraw Wojskowych
Sosnkowski gen. dyw.
M. S. Wojsk. O. V. Szt. Gen. L. 465 5/V. Org. 22

Zmiany w umundurowaniu wojskowych.

Ministerstwo spraw wojskowych opracowało projekt pewnych zmian w umundurowaniu wojskowem. Nie są to zmiany zasadnicze, lecz tylko niewielka modyfikacja munduru i dystynkcji.

I tak mundur oficera zbliżony zostanie do typu uniformu szeregowych ze stojącym, niskim kołnierzem, a równocześnie wprowadzone będą długie spodnie wizytowe: dla piechoty granatowe z wypustkami koloru danego korpusu, dla artylerji i oddziałów technicznych ciemno-zielone. Lampasy generalskie zachowane będą tylko przy spodniach długich.

We wszystkich rodzajach broni wprowadzone będą na czapkach otoki: dla generałów aksamitne granatowe, w piechocie granatowy sukienny; takie same otoki otrzymują strzelcy podhalańscy z dodaniem ciemno-zielonej wypustki.

Kawalerji pozostawiono dotychczasowe otoki, jak również proporczyki na kołnierzu.

Artylerja (z wyjątkiem konnej, która zachowa otóżki dotychczasowe), saperzy, inżynierowie, oddziały samochodowe, kolejowe, oficerowie łączności i geografowie będą mieli na czapkach aksamitne otoki czerwone.

Lotnicy nosić będą błękitne skrzydła sukienne z wypustką czerwoną (aerostaci z białą), zaś czapki błękitne z czarnymi otokami.

W taborach projektowany jest otok czarny sukienny, w żandarmerji ponsowy, w kontroli i sprawiedliwości aksamitny karmazynowy.

Lekarze, dentyści, weterynarze i aptekarze będą mieli aksamitny otok ciemno-wiśniowy; różnić się będą między sobą tylko barwą wypustek.

Intendantura dostanie otoki ciemno-fjoletowe aksamitne i łapki z ciemno-ziel. wypustkami. Oficerowie administracyjni i gospodarczy otrzymają otoki jasno-zielone sukienne i także łapki z białą wypustką. Wreszcie oświata otoki aksamitne karmazynowe.

Z płaszczów znikną nadto paseczki na kołnierzach, a obowiązywać będą łapki takie same, jak na mundurze.

Obawy o nowe komplikacje w Turcji.

Wiedeń. (AW.) W tut. kołach parlamentarnych obawiają się, że opór sułtana, który nie chce uznać uchwał angorskich wywoła wielkie komplikacje. Panuje przekonanie, że sułtan działa w tej sprawie pod wpływem angielskim.

Paryż. (PAT.) Havas. 6/11. Dzienniki donoszą z Konstantynopola, że sułtan odmówił prawomocności uchwały Zgromadzenia Narodowego w Angorze, orzekającej jego detronizację.

Paryż. (PAT.) 6/11. „Petit Parisien" z Konstantynopola: Sułtan ma zamiar wyjechać do Indji.

Paryż. (AW.) Z Konstantynopola donoszą, że Rada Narodowa Angory zamierza postawić sułtana i jego rząd przed sąd jako zdrajców stanu.

Wiedeń. (AW.) „N. W. Tagblatt" donosi z Paryża: Podczas zaburzeń w Konstantynopolu przyszło do starcia między ludnością a żołnierzami angielskimi. Mianowicie w sobotę wieczorem po rozejściu się wiadomości o objęciu władzy przez rząd angorski odbyły się demonstracje i masowe pochody. Demonstranci zgromadzili się przed meczetem św. Zofji, skąd zamierzali się udać do Galatty i Peri. Przed mostem w Galacie starli się z patrolem angielskim. Oficer, prowadzący patrol, przypuszczając, że grozi mu niebezpieczeństwo, kazał dać ognia. Padło kilku demonstrantów. Wtenczas z tłumów padło kilka strzałów w stronę patroli. Jeden żołnierz angielski został zabity, wielu jest rannych.

Paryż. (PAT.) Havas. 5/11. Rząd Angory wystosował do aljantów notę, domagającą się natychmiastowego ukończenia okupacji wojskowej Konstantynopola przez aljantów. Komisarze aljantów odpowiedzieli na to odmownie.

KRONIKA.

Kalendarz. Środa, 8 listopada. Rz.-kat.: 4 Koronatów. — Gr.-kat.: Dymetrija. — Słowiańskie: ...ędziwója.

— **Polskie Tow. politechniczne.** Jutro, we środę o godz. 18 30 odbędzie się tygodniowe zebranie, na którem p. Karol Bily inspektor szkół przemysłowych, wygłosi odczyt p. t.: „O celu i znaczeniu pracy ręcznej w warsztatach szkolnych". Po odczycie walne zebranie sekcji mechaników.

— **Baczność reemigranci z Niemiec!** Wzywamy wszystkich rodaków, którzy po zawieszeniu broni (11 listopada 1918 r.) wyprowadzili się z Niemiec do Polski, a którym rząd niemiecki zatrzymał część majątku tytułem kaucji emigracyjnej lub zaliczki podatkowej i t. p. do zgłoszenia swych pretensji do Związku Obrony Kresów Zachodnich Wydział Gospodarczy, pokój 12, najpóźniej do 15 listopada b. r. Przy zgłoszeniu należy podać imię i nazwisko poszkodowanego, wartość pieniężną zatrzymanego majątku, miejsce zamieszkania w Niemczech, władzę która zatrzymała majątek i ewent. dowody. Sprawa bardzo pilna! Związek Obrony Kresów Zachodnich, Poznań, św. Marcina 40.

— **Pieniądze gdańskie.** „Gazeta Gdańska" donosi, że wszystkie polskie urzędy otrzymały zakaz przyjmowania nowych pieniędzy gdańskich ponieważ wypuszczono je tylko na podstawie ustawy sejmowej. Natomiast legalnym środkiem płatniczym powinna być nadal marka niemiecka.

— **Na podstawie § 19** ust. pras. upraszam o umieszczenie następującego sprostowania:

Wiadomość umieszczona w »Gazecie Lwowskiej« Nr. 240 jest nieprawdziwa pod względem następujących szczegółów:

Nieprawdą jest jakobym z dumą przyznał, że jestem Niemcem, natomiast jest prawdą, że stwierdziłem swą przynależność do narodowości polskiej i jestem Polakiem. Nie wzywałem przytem wcale bojówki endeckiej, jak to w Szan. piśmie mylnie podano. Rudolf Schrimpf, junior.

— **Obchód ku czci Pasteura.** Z inicjatywy Tow. Przyjaciół Francji p. Dalbis, profesor fizjologii wydziału medycznego z Paryża, wygłosi w języku francuskim odczyt o cywilizacyjnem znaczeniu odkryć Pasteura, ilustrowany licznemi projekcjami — a to dziś, we wtorek o godzinie 7 wieczorem w sali Instytutu geologicznego, ul. Długosza 8 I. p. Wstęp 200 Mk. dla członków Tow. przyjaciół Francji dla studentów i uczniów szkół średnich 50 Mk.

—**Rocznica zawieszenia broni.** Z Londynu donoszą: Program obchodu dnia 11 b. m., jako rocznicy zawieszenia broni w r. 1918, będzie następujący: Przed godz. 11 król w towarzystwie następcy tronu i ks. Yorku złoży wieniec na grobie nieznanego żołnierza, poczem złożą wieńce lord Curzon w imieniu Wielkiej Brytanji, przedstawiciele dominjów i delegaci krajów, oraz minister kolonji w imieniu kolonji. Punktualnie o godz. 11 nastąpi salwy armatnie, poczem przez dwie minuty zapanuje w całem państwie zupełna cisza. Po odegraniu hymnu i odegraniu pobudki, nastąpi jednominutowa cisza, przyczem wstrzymany będzie ruch kolejowy w ciągu 2 minut w całem państwie.

— **Przygania kocioł garnkowi.** Z Moskwy donoszą, że reprezentant Rosji sowieckiej we Włoszech przedłożył rządowi włoskiemu notę, w której wskazuje na to, że dnia 1 listopada wpadła grupa uzbrojonych faszystów do lokalu rosyjskiej reprezentacji handlowej i zażądała wydania kurjerów dyplomatycznych, poczem oddała do nich kilka strzałów. W związku z tem zajściem domaga się reprezentant Rosji sowieckiej pociągnięcia do odpowiedzialności nietylko uczestników napadu, lecz także urzędników, którzy z niedbalstwa lub innych powodów dopuścili do naruszenia zagwarantowanej włosko-rosyjskim układem eksterytorjalności rosyjskiej reprezentacji.

Żądanie, o ile uzasadnione, słuszne. Godziłoby się jednak zapytać, czy eksterytorjalność delegacyj obcych bardzo szanowana jest w Rosji?

— **Ślub b. ces. Wilhelma z księżną Herminą** von Schoenaich Karolath odbył się d. 5 b. m. popołudniu w Doorn.

Ruch służbowy.

Naczelnik Państwa mianował profesora nadzwyczajnego na wydziale filozoficznym Uniwersytetu Poznańskiego, dr. Eugenjusza Piaseckiego, profesorem zwyczajnym higjeny szkolnej i wychowania fizycznego na Wydziale lekarskim tegoż Uniwersytetu, zastępcę profesora w Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, dr. Stefana Różyckiego, profesorem zwyczajnym anatomji prawidłowej na Wydziale lekarskim Uniwersytetu Poznańskiego, docenta Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, dr. Michała Stanisława Korczewskiego, profesorem nadzwyczajnym fizjologii roślin w Szkole głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego zamianował bibljotekarza I. klasy Bibljoteki Uniwersyteckiej we Lwowie, dr. Franciszka Smolkę, Starszym bibljotekarzem w VI. stopniu służbowym urzędników państwowych.

Prezes Sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował ukończonego słuchacza praw Aleksandra Ostrowskiego aplikantem.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7 wieczorem.

Dziś, we wtorek „Żydówka" opera (gościnny występ St. Gruszczyńskiego). — Jutro, we środę „Dzieje Józefa", komedja w 3 aktach Perzyńskiego (po raz ostatni).

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, we wtorek „Księga Hioba", komedja w 3 aktach Winawera. — Jutro, we środę „Kto zostanie posłem".

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, we wtorek i jutro, we środę „Bajadera" operetka Kalmana.

U mogiły Konopnickiej.

W święto zmarłych urządził komitet budowy pomnika Konopnickiej skromny obchód nad Jej mogiłą, wpiótłszy weń wspomnienie przypadającej o niespełna miesiąc wcześniej (4 października) rocznicę skonu poetki,

Grób w którym zwłoki Konopnickiej spoczywają wespół z Marją Dulębianką, zasłany białymi chryzantemami, otoczyły w dzień Wszystkich Świętych o 4 popoł. tłumy publiczności, wśród której przeważała młodzież. Gdy przebrzmiały tony kantaty, układu prof. Adamczaka, odśpiewanej przez chór uczennic seminarjum żeńskiego pod batutą kompozytora — przemówiła imieniem komitetu p. Tomicka. Zestawiła egzaltowaną — jak sądzono ongi — wiarę Konopnickiej w realizację Jej ideałów społecznych, wytrwałe wieszczenie wyzwolenia Polski z rzeczywistością dnia dzisiejszego, która wypełniła wszystkie niemal postulaty poetki. Ziściło się nawet tęskne Jej pragnienie, by w wolnej Polsce „choć jeden ton jej piosenki" dźwięczał bo oto Polska cała śpiewa dziś „Rotę". Lecz do wszechbraterstwa i wszechmiłości jeszcze daleko .. Dlatego

nie wybladły jeszcze hasła poetyckie Konopnickiej, przez wiele jeszcze stopni wspinać się ku nim trzeba. Gorącym apelem do serc młodzieży, by ku tym ideałom dążyła, wezwaniem zebranych, by o trwałem, daleko w potomność sięgającem uczczeniu Konopnickiej pamiętali — zakończyła p. Tomicka swe przemówienie.

Rozbrzmiały potem strofy pieśni Konopnickiej: „Zaszumiał las" (muzyka Niewiadomskiego) i „O, ziemio, ty ziemio sieroto", do której muzykę, wielce barwną i swojską, skomponował prof. Adamczak. Wśród padającego zmierzchu spływały dźwięczne tony na zasłuchany tłum, na śnieżną biel chryzantemów, wyczarowując wspomnienie czasów, w których obecna jawa była jeszcze tęsknem marzeniem.

*

WP. dyrektorowi seminarjum żeńskiego, dr. Nittmanowi, prof. Adamczykowi i doskonale zespolonemu chórowi uczenic Seminarjum żeńskiego, który tyle przyczynił się do uświetnienia uroczystości — składa na tem miejscu komitet budowy pomnika Konopnickiej, serdeczne podziękowanie.

Z sali sądowej.

Proces Fedaka.

Posiedzenie z dnia 4 listopada.

Komisarz Gach, o którego sposobie prowadzenia śledztwa opowiadali oskarżeni nadzwyczajne dziwy, porównywując badanie to do inkwizycji hiszpańskiej, robi wrażenie bardzo sympatycznego, wysoce kulturalnego człowieka i prawego urzędnika.

Napastowany ze wszystkich stron przez obrońców, brany w krzyżowy ogień najrozmaitszych pytań, okazał wielką bystrość i przytomność umysłu, oraz tę pewność siebie, jaką daje przeświadczenie o spełnionym uczciwie obowiązku i możność powiedzenia całej prawdy bez zatajenia czegokolwiek z zakresu swego postępowania względem więźniów.

Kilka razy powtarzał młody urzędnik:

— Zeznaję pod przysięgą. Nie zataiłem nic. Żadnego przymusu nie stosowałem; ani obietnicą ani groźbą nie wymuszałem zeznań. Każdy więzień był pouczony, że może odpowiadać, lub nie.

W konfrontacji z tym urzędnikiem prysły legendy więźniów o inkwizycji hiszpańskiej. Musieli przyznać wszyscy, że komisarz Gach obchodził się z nimi bardzo taktownie, kulturalnie i żadnego przymusu nie stosował.

Komisarza Gacha przesłuchiwał sąd w sobotę i poniedziałek, poczem obrońcy zażądali jeszcze przywołania całego szeregu nowych świadków, około 30 osób, co przypuszczać pozwala, że zamierzają całą historję przewlec jeszcze na długie tygodnie.

Wreszcie lubujący się w efektach obrońca Fedaka, adw. Hluszkiewicz zażądał, obok ekspertyzy kuśnierskiej, także wizji naocznej ubrania i bielizny Wojewody Grabowskiego, wreszcie oświadczył, że zeznania p. Wojewody obalają całkowicie tę część aktu oskarżenia która imputuje Fedakowi zamiar skrytobójczego zamachu na Naczelnika Państwa. Akt oskarżenia twierdzi bowiem, że Naczelnik Państwa dlatego tylko uniknął strzału, że przypadkowo zasunął się w głąb auta; Wojewoda zaś stwierdził, że Naczelnik Państwa nie wykonał żadnego ruchu ani podczas, ani po zamachu. Wobec tego obrońca prosi Prokuratora, by zrzekł się tego punktu oskarżenia. W przeciwnym razie obrońca zmuszony będzie prosić sąd, by powołał na świadka Naczelnika Państwa, Marszałka Piłsudskiego.

Dziś usłyszymy odpowiedź prokuratora i trybunału na ten cały szereg nowych i niespodziewanych żądań obrony.

Podwyższenie czynszów za wynajmowanie objektów kolejowych.

Ze sfer interesowanych donoszą o podwyższeniu czynszów za wynajmowanie składowisk kolejowych lub innych objektów na terenach kolejowych. Otóż wedle zasięgniętej na właściwem miejscu informacji, unormowało Ministerstwo kolei żelaznych z natychmiastową ważnością dla nowych kontraktów, a z ważnością od 1 stycznia 1923 dla poprzednio zawartych kontraktów czynsze najmu, czyniąc wysokość tychże zawisłą od stacji, w obrębie której przedmiot najmu się znajduje. W tym celu podzielono stacje na trzy kategorje. Do pierwszej kategorji należą w obrębie lwowskiej dyrekcji kolejowe stacje: Borysław, Drohobycz, Lwów, Lwów-Podzamcze, Przemyśl, Tarnopol i Podwołoczyska; — do kategorji drugie stacje większe, jak: Brody, Brzeżany, Gródek Jagielloński, Jarosław, Jaworów, Kamionka Strumiłowa, Komarno-Buczały, Krasne, Łańcut, Mikołajów-Drohowyże, Przeworsk, Radymno, Rawa Ruska, Sambor, Sądowa Wisznia, Sokal, Stary Sambor, Stryj, Szczerzec, Turka, Zborów, Złoczów, stacje w pobliżu Lwowa położone, stacje graniczne i inne, a reszta stacji wcieloną została do kategorji trzeciej.

Czynsz najmu wynosi:
1. za otwarte składowiska (place)
w stacjach pierwszej kategorji 720 Mk.,
„ „ drugiej „ 600 „
„ „ trzeciej „ 480 „
rocznie za każdy metr kwadratowy;
2. za magazyny kryte dziesięć razy tyle, jak za place;
3. za rampy, zsypy, piwnice i strychy pięć razy tyle, jak za place.

Przy najmach krótkoterminowych (do jednego roku), tudzież w wypadkach wypowiedzenia przez najmobiercę najmu długoterminowego w ciągu pierwszego roku podwyższa się czynsz do półtorakrotnej wysokości czynszu normalnego.

TELEGRAMY.

MAŁY RUCH GRANICZNY.

Gdańsk. (AW). Między landratem widzyńskim a starostą w Gniewie doszło do porozumienia, na podstawie którego otwarto t. zw. mały ruch graniczny od 6 rano do 7 wieczorem na podstawie przepustek.

WYBORY W ANGLJI.

Paryż. (PAT). 6/11. Dzienniki donoszą z Londynu, że wśród 57 kandydatów, których z powodu tego, że nie mieli kontrkandydatów, ogłoszono za wybranych, znajduje się L. George, oraz 6 członków b. rządu, w tem minister oświaty i pracy.

TRAKTAT NIEMIECKO-ROSYJSKI.

Berlin. (PAT). 6/11. Wolff. Niemiecko-rosyjskie rokowania w sprawie rozszerzenia traktatu w Rapallo na Białą Ruś, Ukrainę, 3 republiki federacyjne kaukaskie i republikę Dalekiego Wschodu doprowadziły do traktatu, który został dziś podpisany przez obie strony. Traktat ten obejmuje istotne postanowienia umowy z 6. maja 1921, potrzebne do stworzenia podstaw dla stosunków gospodarczych między Niemcami i wspomnianemi państwami.

KONFERENCJA BRUKSELSKA.

Paryż. (AW). Rząd angielski sformułował odpowiedź w sprawie zaproszenia na konferencję brukselską. W zasadzie godzi się na omówienie sprawy długów aljanckich i reparacji. Anglję będzie zastępował Bonar Law, Belgję Theunis. Po konferencji brukselskiej odbędą się w Paryżu narady obu wymienionych premjerów, w związku z wynikami konferencji brukselskiej. Termin konferencji ustalono na dzień 15. grudnia.

SCEPTYCZNY POGLĄD NA OBRADY BERLIŃSKIE.

Paryż. (AW.) Korespondent berliński „Echo de Paris" bardzo pesymistycznie ocenia narady berlińskie, twierdząc, że zachodzi znaczna różnica w zapatrywaniach między kanclerzem Wirthem a ministrem skarbu Hermesem. Ustępliwe stanowisko Hermesa nie odniosło zwycięstwa w gabinecie niemieckim i wobec tego należy liczyć się z bardzo poważnemi komplikacjami. Delegaci ententy mają jutro powziąć ostateczne decyzje odnośnie do propozycji niemieckiej. Nie jest wykluczone, że dalsza dyskusja uznana zostanie za bezcelową.

FARBOWANY LIS.

Paryż. (AW.) Prasa paryska bardzo ostro atakuje kanclerza Wirtha w stosunku do niemieckich zobowiązań reparacyjnych, zarzucając mu brak dobrej woli, a często świadome sabotażowanie sprawy reparacyjnej. Zdaniem tej prasy propozycje niemieckie nie nadają się do dyskusji.

REPERTUAR PARLAMENTARNY WŁOSKI.

Rzym. (PAT). 6/11. We środę odbędzie się posiedzenie Rady ministrów, poświęcone specjalnie sprawom pozostającym w związku z otwarciem nowej sesji parlamentu, co nastąpi 16 bm. Koła parlamentarne, oraz prasa przewidują, że dyskusja nad expose rządowem będzie bardzo krótka. Prawdopodobnie głos zabiorą tylko przywódcy stronnictw, poczem Izba na drugi dzień odbędzie głosowanie w sprawie udzielenia rządowi wotum zaufania. Według wszelkich przewidywań, gabinet Mussoliniego otrzyma votum zaufania bardzo znaczną większością głosów. Przeciwko votum zaufania będą głosowali socjaliści, oraz pewna część demokratów. Następnie parlament rozpocznie dyskusję nad prowizorjum budżetowem.

SANACJA AUSTRJI.

Wiedeń. (AW). Z Genewy donoszą, że sekresławią, Rumunją i Grecją i że do zawarcia przynacyjnej dla Austrji. Z komunikatu wynika, że delegacja Ligi Narodów przyrzekła Austrji pomódz w umieszczeniu pożyczki 80 miljonów w złocie zagranicą. Członkowie delegacji Ligi Narodów widzą w uchwaleniu tej pożyczki przez parlament austrjacki początek akcji doprowadzenia finansów do normalnego stanu.

NOWY ZWROT POLITYKI GRECKIEJ.

Grac. (PAT.) 6/11. „Tagespost" z Belgradu: Wczoraj między greckim ministrem spraw zagr. Politisem a Nincicem odbyła się półtoragodzinna konferencja, w której wzięli udział Pasicz i poseł grecki. Konferencja dotyczyła traktatu handlowego między Grecją a Jugosławią, konwencji w sprawie portu w Salonikach i kwestji trackiej. Ustalono zasadę, że oba państwa na konferencji w Lozannie będą stały na stanowisku, iż traktat w Neuilly nie może być zmieniony i oba państwa żądają jego przeprowadzenia. Bułgarji będzie przyznane w zasadzie prawo wolnego dostępu do morza Egejskiego.

Wiedeń. (PAT.) 6/11. „N. Fr. Presse" zamieszcza w depeszy z Belgradu wywiad z greckim ministrem spraw zagr. Politisem: Na pytanie, czy jego wizyta ma na celu zawarcie przymierza, lub zbliżenie się Grecji do Małej Ententy, odpowiedział Politis, że celem jego wizyty jest stworzenie podstaw dla ścisłej współpracy między Jugosławią, Rumunją i Grecją i że do zawarcie przymierza nie jest daleko. Politis wyraził się sceptycznie o wizycie Stambulijskiego zapowiedzianej na środę i oświadczył, że wedle jego informacji umysłowość Bułgarów nie zmieniła się. Nici tajnej polityki bułgarskiej sięgają poza Dardanele do Kemala. Politis sądzi, że Stambulijski zamierza coś ukryć, skoro przed konferencją w Lozannie odbywa podróże informacyjne. Jedno jest pewne — dodał Politis — mianowicie, że kierunek polityki Konstantyna został zaniechany, a linja polityki greckiej kieruje się ku Małej Entencie.

Kursy gieldowe.

Lwów, dnia 7 listopada godz. 13·30.

	Kurs	
	oficjalny	nieoficjalny
Marki niemieckie	0 00	2 50—2 65
Franki francuskie	0000	950·00—1050
Franki szwajcar.	0000	0000·00
Funty szterlingi	0.0000	67 500—68.500
Korony niem.-aust.	00·00—00·00	18 00—20·00
Wiedeń	00·00—00·00	18·0—19 0
Korony czeskie	000 00—000·00	480·00—495·00
Praga, wypłata	000·00—000 00	475·00—480·0
Dolary ameryk.	00000—00000	15700—15900
Dolary kanadyj.	00000—00000	000—0000
Zurych Marki pol.	4—0 00	000.00
Lei	00·00—00·00	85 00—95·6
Liry	000·00—000·00	590·00—610·00
Budapeszt	0000.00—00·00	0 00—0·000
Paryż	00·00—000·00	000·00—000 00
Berlin	0·0—0·00	2·50—2·65

Tendencja na dolary silna.

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

Lcz. T. IV. 98/21/9. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Karol Juszyński z Borowej, powołany w czasie mobilizacji w r. 1914 do służby wojskowej przy 40. p. p. został następnie wysłany na front rosyjski, gdzie w czerwcu 1916 w czasie walk pod Oliką został ciężko ranny i odtąd nie dał o sobie żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z §. 24 ust. c. przeto wdraża się na prośbę Katarzyny Juszyńskiej postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Fischlerowi Herschowi wiadomości o powyż wymienionym. Karola Juszyńskiego wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15. maja 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 5. września 1922 r. 10037 1—3

T. IV. 19/21/10. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Dnia 25. kwietnia 1915 r. wojska rosyjskie opuszczając gminę Radgoszcz pod naporem i wśród ostrzeliwań wojsk austriackich — zabrały z gospodarstwa Agnieszki Mietła, krowę, która była własnością Franciszka Mietły. — Tenże urodzony w roku 1870 wydaliwszy się za zabraną krową, popadł następnie w moc wojsk rosyjskich — gdyż jak ludzie mówili spełniał dla tych wojsk usługi robocze. — Odtąd wszelki ślad za Franciszkiem Mietłą zaginął. — Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z §. 24 ust. cyw. przeto wdraża się na prośbę Zofii Moryl postępowania celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Władysławowi Mossorowi adwokatowi w Tarnowie wiadomości o powyż wymienionym. — Franciszka Mietłę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 5. czerwca 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłeg.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 15. września 1922. 9694 1—3

T. 207/22/2. Michał Perich false Pyrich vel Pirog syn Andrzeja i Magdaleny, urodzony w Wygnańce dolnej 18 grudnia 1887 r., został w lipcu 1915. r. pod zarzutem szpiegostwa na rzecz byłej Austrji przez władze rosyjskie aresztowany i wywieziony do Rosji a od 1917. r. brak o nim jakichkolwiek wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że zaistniały warunki ustaw. domniemania śmierci w myśl §24. ust. wzgl. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. u. p., zarządza się na wniosek Rozalji Perih postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo Dr. Kohnowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem. Michała Periha false Pyricha vel Piroga wzywa się, ażeby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. maja 1923. r. Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 11. października 1922. 9817

T. VI. 341/22/1. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Władysław Sach, rolnik ze Zubrzyca powiat Brzesko, urodzony tamże 1887. r., przydzielony 1914. r. do 3. p. piech., nie daje znaku życia od 1918. r. Gdy przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. u. p. wdraża się na prośbę Stanisławy Sachowej postępowanie celem uznania wymienionego za zmarłego, oraz celem uznania małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono Sądowi lub obrońcy węzła małżeńskiego Dr. Stanisławowi Tomikowi, adwokatowi w Krakowie, wiadomości o zaginionym. Władysława Sacha wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd na ponowną prośbę po dniu 15. maja 1923. r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VI.

Kraków, dnia 19. września 1922. 9[illegible]8

T. 413/21/4. Edykt. Miron Myśków, syn Bazylego urodzony dnia 25. września 1872. r. w Kozłowie w czasie ogólnej mobilizacji w 1914 r. powołany został do 80. p. austr. piechoty, walczył na froncie rosyjskim i z końcem listopada 1914 r. w czasie walk pod Przemyślem, wedle opowiadania kolegów miał zostać zabitym. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek Anny Myśków wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego a małżeństwo z nim zawarte za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Dywerowi w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek, po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej“ rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów dnia 18. stycznia 1922. 10.114

T. 6[illegible] 22/3. Edykt. Justyn Petruś, syn Pantelejmona urodzony dnia 2. czerwca 1880. r. w Boratyniu powiat Brody, powołany z wybuchem wojny do czynnej służby wojskowej i wedle zeznań świadka Dmytra Hromiaka pełnił służbę frontową w 1914. r. w Przemyślu w okopach i od tego czasu przepadł bez śladu. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek jego żony Anny Petruś wdraża się postępowanie, celem uznania Justyna Petrusia za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Dr. Riedelbergowi, adwokatowi w Złoczowie, wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek. Sąd okręgowy Oddział IV.

Złoczów, dnia 28. czerwca 1922. 10.10

T. IV. 60/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Gałdyn, syn Wojciecha i Agnieszki, urodzony 9. września 1891. r. w Szaflarach, powiecie nowotargskim, odszedł do wojska jako żołnierz byłej armii austr., w marcu 1915. r. począwszy zaś od 6 czerwca 1915. r. wszelka wieść o nim zaginęła ani też sam znaku życia o sobie nie daje. Gdy zatem przyjąć należy, iż zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918. r. L. 128. Dz. p. p., przeto wdraża się na prośbę Anny z Gałdynów Kopaczowej w Jordanowie postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi tutejszemu lub kuratorowi adw. Drowi Borowczyko[illegible] nowym Sączu wiadomości o powyż wymienionym, a jego samego, o ile pozostaje przy życiu wzywa się, aby przed tutejszym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Na ponowną prośbę po dniu 1. maja 1923. r. wniesioną wydanem zostanie stanowcze orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, 26. sierpnia 1922. 9986

T. 74/22/10. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Helena z domu Łysyj, zamężna Rubel córka Zygmunta i Matrony Łysyjów urodzona 22 maja 1855 r. w Suimowie i tam zamieszkała gospodyni, wyjechała w czerwcu 1915. roku do Rosji i tam w jesieni 1915. r. między 14. września a 14. października we wsi Cwierzanka gub. wołyńskiej wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Marji Diedyk, Hanny Rubel zachorowała na tyfus plamisty i po tygodniu choroby zmarła i została pochowana we wsi Kruc. Wobec tego zarządza się na wniosek Marji Diedyk postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem wzywa się wezwanie, aby do dnia 10. października 1922. r. udzielono Sądowi wiadomości o wymienionym lub adw. Drowi Eugienjuszowi Gwiździeckiemu we Lwowie. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, jednakowoż nie prędzej jak w trzy miesiące od dnia ogłoszenia w gazecie urzędowej Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia [illegible]0. czerwca 1922. 9392

T. 120/20/3 Iwo Hryckowian, syn Dmytra i Anny, urodzony w 1875 r. w Beresce, odszedł na wojnę w sierpniu 1914 r. jako żołnierz 20. p. p. ob. kr. Walczył na froncie rosyjskim w okolicy Krasnika. Od jesieni 1914. r. wszelki ślad za nim zaginął. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu Iwa Hryckowiana miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego o adw. Drowi Sączce w Sanoku w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego uzna go na ponowny wniosek Pauliny Hryckowian za zmarłego, a jego małżeństwo z Pauliną ur. Janków zawarte za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się adw. Dra Ślączkę w Sanoku. Sąd okręgowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 22. czerwca 1920. 9899

T. 227/22. Bazyli Augustowicz, syn Dmytra z Dasowicz, urodzony 18[illegible]2 r. jako żołnierz miał poledz początkiem wojny. Wobec tego jest prawdopodobne, że tenże poniósł śmierć, zarządza się przeto na wniosek Andrzeja Augustowicza postępowanie, celem udowodnienia śmierci, ogłaszając wezwanie, aby do pół roku od ogłoszenia w „Gazecie lwowskiej“ Sądowi albo Drowi Mintowi adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym. — Po upływie tego czasu na ponowną prośbę Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy Oddział V.

Przemyśl, 26 września 1922. 968[illegible]

T. 209/22/3. Edykt. Dymitr Radziwon, urodzony dnia 25. października 1877. r. w Laszkach k. Ol. pow. [illegible], żonaty, ostatnio w Skniłowie zamieszkały, syn Pawła i Marji, został powołany 1914. r. do 35. p. p. obr. kraj. i odszedł na front a od tego czasu wszelki słuch o nim zaginął. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek Tekli Radziwonowej, żony zaginionego wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego, a małżeństwo z nim zawarte za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi albo kuratorowi adwokatowi Drowi Epsteinowi w Złoczowie którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek, po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej“ rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Złoczów, dnia 24. sierpnia 1922. 10.10[illegible]

T. 2[illegible]6/22/3. Edykt. Jeremij Mereszko, urodzony dnia 10. sierpnia 1876 r. w Olszanicy powiat Złoczów, ostatnio zamieszkały w Skniłowie, żonaty, syn Piotra i Marji, powołany 1914. r. do wojska austr. brał czynny udział w wojnie światowej, dostał się niewoli rosyjskiej i ostatnio dał znać [illegible] roku 1916 [illegible] czem wszelki słuch o nim zaginął [illegible] wedle zeznań świadka Semki Bedaka miał zaginiony w 1917. r. przebywać w mieście Czembar guberni penzeńskiej i tamże w szpitalu w lipcu tegoż roku umrzeć. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek Anny Mereszkowej wdraża się postępowanie, celem uznania Jeremiego Mereszkę za zmarłego. Wydaje się przeto wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Dywerowi adwokatowi w Złoczowie, wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek, po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej“ rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 24. sierpnia 1922. 10.112

T. IV. 60/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marjanna Żurkówna, córka Franciszka i Marjanny, urodzona 1882. r. w Kańczudze powiat Biała, tamże zamieszkała, wyjechała w 1901. r. do Ameryki, skąd przez kilka lat pisywała, od lat 18-u jednak nie ma o jej życiu żadnej wiadomości. Gdy z tem przyjąć można, że zaistniały warunki domniemania z § 24. 1. kod. c. zarządza się na wniosek Marjanny 1-ślubu Żurkowej 2.-śl Pastuszkowej postępowanie, celem uznania wyż wymienionej za zmarłą. Ogłasza się przeto wezwanie ażeby udzielono wiadomości o zaginionej Sądowi. Marjannę Żurkównę wzywa się, aby stawiła się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dała znać o sobie. Po upływie roku od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. Sąd okręgowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 4. czerwca 1922. [illegible]

T. 260/22. Platon Dołyniuk, urodzony 28. listopada 1868. r. w Dubiu powiat Brody, porzucił swoją żonę i wydalił się jeszcze przed 23 lub 24 laty ze wsi Dubia i od tego czasu brak o nim jakichkolwiek wiadomości co stwierdza poświadczenie Zwierzchności gminnej w Dubiu i świadkowie Tymko Czornobaj i Chymka Czornobaj. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek jego żony Paraskewji Prychidko zam. Dołyniuk wdraża się postępowanie, celem uznania Platona Dołyniuka za zmarłego a małżeństwa z nim zawartego[illegible] za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Sternschussowi, adwokatowi w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomości o zaginionym. — Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek po upływie jednego roku od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej,“ rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy Oddział I[illegible].

Złoczów, dnia 27. września 1922. 9876

T. 55/22/4. Edykt. Antoni Podgórski-Moliński ur. w Suchowoli powiat Brody dnia 10/6 1887 zabrany w r. 1914 przez wojska austrjackie na podwodę dotąd nie wrócił, a wedle zeznań świadka Hulagreckiego miał Podgórski-Moliński w jesieni 1914 znajdować się w szpitalu cholerycznym w Nowym Sączu i od tego czasu słuch o nim zaginął. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek żony jego Anny Molińskiej-Podgórskiej wdraża się postępowanie celem uznania Antoniego Podgórskiego-Molińskiego za zmarłego a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adwokatowi Drowi Werflowi w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Złoczów, dnia 28. czerwca 1922. 9953

T. 421/22/9. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Podolak ur. 21/2 1884 syn Oleksy ur. w Żukowie ostatnio w Lewandówce zamieszkały wedle przeprowadzonych dochodzeń brał udział w zamieszkach ukraińskich a ostatni raz widziano go w jesieni r. 1919 w Płoskirówie. Od tego czasu brak o nim wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zaszłą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli §·24 l. 2 u. c. Wobec tego na wniosek Paraskewji Podolak wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 4. lutego 1910 między zaginionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi albo adw. Dr. Lubinowi Cetnarskiemu we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońca węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się aby się stawił przed podpisanym sądem o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie Po dniu 1. listopada 1923 względnie w rok od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, dnia 6. października 1922. 98[illegible]6

T. IV. 119/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Rypień syn Jakóba i Katarzyny urodzony dnia 25. listopada 1878 w Radziechowach i tam zamieszkały, kościelny, biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 89 p. p. armii austro-węgierskiej, ostatnią wiadomość dał o sobie 21. stycznia 1915 zaś wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Franciszka Szeląga zaginął on na froncie rosyjskim w dniu 4. lutego 1915 i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 r. Nr. 128 dz. p. p. zarządza się na wniosek żony jego Teresy Rypień postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego Ogłasza się przeto wezwanie, [illegible] zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Jana [illegible] o ile żyje, wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał

za ... o ... Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV

Wadowice, dnia 18. września 1922 r. 9947

T. 305/22/3. Edykt. Grzegorz Kosarewicz, syn Atanazego urodzony 8 / 1832 na Zarzeczu w Złoczowie, zabrany w r. 1919 przez wojska ukraińskie na podwodę dotychczas do domu nie powrócił. Świadek Mikołaj Sołtewski zeznaje, że razem z Kosarewiczem przebywał w lecie 1919 w Starym Konstantynowie, gdzie pewnego dnia słyszał od nieznajomych mu ludzi, że Kosarewicz umarł, leży w trupiarni i że w tym dniu mają go chować. Świadek jednakowoż do trupa nie chodził i na pogrzebie jego nie był. Od wobec powyższego prawdopodobnem jest, że zaginiony nie żyje przeto na wniosek Marji Kosarewiczowej wdraża się postępowanie celem uznania Grzegorza Kosarewicza za zmarłego, a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto wezwanie aby udzielono sądowi lub kuratorowi Drowi Feldmanowi adwokatowi w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek po upływie jednego roku od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Złoczów, dnia 22. września 1922. 9827

T. IV. 114/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i małżeństwa za rozwiązane. Wojciech Słapa syn Melchiora i Eleonory Ciś... ki z Kościów urodzony dnia 8 stycznia 1883 w Wieprzu zamieszkały w Radziechowach powiat Żywiec powołany do służby wojskowej w roku 1914 do 77 p. p. brał udział w wojnie światowej a ostatnią wiadomość dał o sobie z frontu rosyjskiego w dniu 12 lipca 1915 poczem o życiu jego niema już żadnej wiadomości. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 r. Nr 128 dz. p. p. i z § 112 k. c. zarządza się na wniosek jego żony Anieli Słapa postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego a małżeństwa między nim a wnioskodawczynią dnia 29 stycznia zawartego za rozwiązane. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub Dr. Józefowi Kubiczkowi adwokatowi w Wadowicach, którego ustanawia się kuratorem zaginionego i obrońcą węzła małżeńskiego. Wojciecha Słapę o ile żyje, wzywa się aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Wadowice, dnia 1. lipca 1922 r. 9931

T. IV. 129/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i małżeństwa za rozwiązane. Józef Szczerbak, syn Józefa i Teresy z Szewczyków urodzony dnia 30 stycznia 1880 w Bielsku zamieszkały w Kobiernicach biorąc od roku 1914 udział w wojnie światowej jako żołnierz 56 p. p. b. armji austro-węgierskiej ostatnią wiadomość dał o sobie 28. października 1914 a wedle zaprzysiężonych ... świadków miał w dniu 2 listopada 1914 w czasie szturmu pod Leszczynami dostać się do niewoli rosyjskiej. Od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 r, 128 Dzpp. i z § 112 k. c. zarządza się na wniosek żony jego Anny Szczerbakowej postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego a małżeństwa między nim a wnioskodawczynią dnia 13 września 1904 zawartego za rozwiązane. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub Dr. Józefowi Kubiczkowi adw. w Wadowicach, którego ustanawia się kuratorem zaginionego i obrońcą węzła małżeńskiego. Józefa Szczerbaka o ile żyje wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w Gazecie Lwowskiej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Wadowice, dnia 15. lipca 1922. 9930

T. 555/22/4. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Anna Taratuta córka Stefana i Marji ur. 16 września 1914 w Wielkopolu i tam ostatnio zamieszkała wyjechała w r. 1915 do Rosji wedle przeprowadzonych dochodzeń zmarła we wrześniu 1915 w gminie Czyre pow. Uralskiego gub. Samarskiej. Wobec tego zarządza się na wniosek Hank Martyn postępowanie celem udowodnienia śmierci i zarazem ogłasza się wezwanie aby do dnia 1 lutego 1923 udzielono wiadomości sądowi albo adw. Drowi Zygmuntowi Atlasowi we Lwowie którego ustanawia się kuratorem nieobecnej. Po upływie terminu i po przeprowadzeniu dowodów, jednakowoż nie prędzej jak w trzy miesiące od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręg. cyw. Oddział VII.

Lwów, dnia 25 września 1922. 10037

T. 491/22 6. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Grzegorz Pawluk syn Iwana urodzony 22 października 1887 w Gromnie ostatnio w Einsiedeln brał udział w wojnie jako żołnierz austr. wedle przeprowadzonych dochodzeń od roku 1915 nie daje o sobie znaku życia. Można zatem przyjąć, że zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. ust. cyw. wzgl. ust. z 31. marca 1918 Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Iwana Pawluka wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adwokatowi Dr. Karolowi Agasińskiemu we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego. Zaginionego wzywa się, aby się stawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 kwietnia 1923 w gazecie w sześć miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, dnia 29 września 1922. 10041

T. IV 144/22/1. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marcin Kulpa syn Stanisława i Katarzyny z Sekułów, urodz. 10 listopada 1885 w Homrzyskach, powiecie nowosądeckim odszedł z mobilizacją 1914 r. na wojnę jako żołnierz b. armji austr. i z wojny już nie wrócił a od początku 1916 roku nie daje o sobie znaku życia. Gdy zatem przyjąć należy że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ust. z dnia 31. marca 1918. L. 128 Dz. p. p., wdraża się na prośbę Stanisława Kulpy z Homrzysk postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi tutejszemu lub adw. Drowi Wrońskiemu w Nowym Sączu, którego się niniejszem kuratorem zaginionego ustanawia wiadomości o powyż wymienionym a jego zaginionego o ile pozostaje przy życiu wzywa się aby przed tutejszym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Na ponowną prośbę po dniu 31. maja 1923. wniesioną wydanem zostanie stanowcze orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV

Nowy Sącz, 18. września 1922 984.

SPADKI.

Lcz. A. XXVIII. 93/20/8. Edykt. Ks. Walerjan Wesołowski zmarł dnia 18. sierpnia 1919 r. bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Gdy Sądowi nie jest wiadomem czy pozostali dziedzice wzywa wszystkich pretensje do spadku sobie roszczących by w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego prawa swe w Sadzie zgłosili i wykazali gdyż w przeciwnym razie spadek jako bezdziedziczny Skarbowi Państwa wydanym zostanie. Kuratorem spuścizny został ustanowiony adw. Dr. Józef Morawiecki we Lwowie.

Sąd powiatowy S. I. Oddział XXVIII.

Lwów, dnia 3. października 1922. 10029

A. 175/21/17. Edykt z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym. Sąd powiatowy w Mszanie Dolnej ogłasza, że dnia 29. kwietnia 1921 w Lubomierzu zmarła Regina Kołbon pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którem ustanowiła dziedzicem Sebastiana Lupę. Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Wojciecha Szmita i Katarzyny ze Szmitów Wsół nie jest znanem, przeto wzywa się ich aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym Sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Mszana Dolna, dnia 27. września 1922. 9994

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Ns. 140/22/1. EDYKT. Sąd okręgowy w Stryju ogłasza w sprawach karnych niżej wymienionych przydybano następujące ruchomości: Lp. 1. Liczba czynności sprawy Vr. 31/15 Imię i nazwisko obwinionego Alojzy Karge. Czyn karygodny §. 185, 186 a, b) u. k. Opisanie przedmiotu 1 lampa stołowa z umbrą, 1 tischläufer, 1 kapa czerwona, 1 miska mosiężna. Pozycja księgi bież. 35/15. — 2. Vr. 581/15 Marja Zub i tow. §. 171 u. k. 1 półmisek, 5 talerzyków, 2 talerzyki, 1 maselniczka, 1 kubek na jaja 58/15. — 3. Vr. 735/15 Helena Koładzyn §. 171 u. k. 1 wanna cynkowa 45/15. — 4. Vr. 1017/15 Władysław Maryniec §. 171 u. k. 1 dzban szklanny, 1 maszyna do szycia, 1 poduszka 54/15. — 5. Vr. 1117/15 Katarzyna Sadowa §. 171 uk. 1 budzik, 1 maszynka do mięsa. 1 cukierniczka 62/15 — 6 Vr. 536/16 Bargiel Józef §. 171 uk. 1 krzesło 20/16. — 7. Vr. 562/16 Tekla Szumak §. 171 uk. 1 krzesło 19/16. — 8. Vr. 709/16 Maria Monczyńska §. 171 uk. 2 łóżka. 1 komoda, 2 miednicy, 1 dywan, 2 drzwiczki szklanne. 1 dzbanek szklanny, 1 termometr, 1 skrzypce, 2 smyczki, 1 gitara 28/16. — 9. Vr. 1016/16 Katarzyna Kendiuk §. 171 uk. 1 lampa, 1 podstawka na mydło 40/16 — 10. Vr. 1261/15 (U. V. 916/16 Dmytro Bodnar §. 171 uk. 1 szczotka, 1 korkociąg, 1 nóż, 1 taśma miernicza 65/16. — 11. Vr. 411/17 Marcin Berezowski §. 171 uk. 2 worki mąki, 1 dłuto i 4 podkowy 31/17. — 12. Vr. 107/17 Lipa Schüssel §. 171 uk. 40 świec, 1 beczółka, 25 kawałków mydła, 8 paczek zapałek. 6 paczek cukierków 5/17. — 13. Vr. 1098/17 (U. V. 61/18) Marja Błahun §. 171 uk. 7 kawałków z pasu transmisyjnego 64/17. — 14. Vr. 1295/17 Władysław Romaniuk §. 171 uk. 2 notesy, 1 portfel, 1 męski zegarek niklowy z łańcuszkiem niklowym 100/17 73.17. — 15. Vr. 1445/17 Aleksander Karmann §. 171 u. k. 1 szczotka do sukna, 2 młotki i 1 rewolwer mały 133/17. — 16. Vr. 539/18 Piotr Maślij §. 171 u. k. 2 łyżki, 2 zamki do drzwi, 1 pochodnia, 1 harmonia ręczna. 1 trzewik podarty 105/17. — 17. Vr. 558/18 Julian Siemianowski §. 171 u. k. 33 i pół kg. zolników do butów 100/18. — 18. Vr. 721/18 Kazimierz Szpanier §. 171 u. k. 8 kawałków skóry z pasów transmisyjnych 131/18. — 19. Vr. 901/18 Adam Puzdrowski §. 171 u. k. 2 pugilaresy i 1 torba czarna 157/18. — 20. Vr 995/18. Władysław Rybczyński §. 171 u. k. 10 łyżek srebrnych stołowych. 20 widelców. 4 noży, 1 chochla, szczypce do cukru, 14 łyżeczek małych do kawy, 4 solniczki srebrne, 1 łyżka wielka, 11 małych łyżeczek deserowych. 1 szpricka, 2 nakrywki srebrne 67/18 dep. karny. — 21. Vr. 1052/18 Aleksander Suchaniak §. 171 u. k. 2 pasy skórzane 180/18. — 22. Vr. 386/20 Kindra Kiryło i tow. §. 171 u. k. 1 spodnica 37/20. — 23. Vr. 563/20 Berezdak Jać §. 171 u. k. wieszadło od lampy 58/20. — 24. Vr. 1011/20 Nahirny Iwan §. 171 u. k. 1 rynka aluminiowa i kłódka 137/20. — 25. Vr. 1168/20 Oleksyn Połohna §. 171 u. k. 1 liczydło i raspel zużyty 168/20. — 26. Vr. 1267/20 Mielnik Michał §. 171 u. k. skóra na podeszwy 181/20. — 27. Vr. 1320/20 Tatarski Wasyl §. 171 u. k. 7 sztuk podkładek do siodeł, 1 kosa 177/20. — 28. Vr. 1397/20 Lisowska Katarzyna §. 171 u. k. 1 złota obrączka 194/20. — 29. Vr. 1665/20 Melnyk Stefan §. 171 u. k. półszorki 213/20. — 30. Vr. 1969/20 Treit Wasyl §. 171 u. k. 7 mtr. 90 cm. sukna, 3 m. 30 cm. sukna i spodnie rosyjskie 252/20. — 31. Vr. 1971/20 Nahluk Stefan §. 171 u. k 1 łańcuch 3 m. długi 251/20. — 32. Vr. 895/21 Michno Jan §. 171 u. k. 1 portfel czarny, 1 zegarek niklowy, 1 papierośnica. 1 chusteczka 181/21. — 33. Vr. 2037/21 Pawłów Jakim §. 171 u. k. 1 siekiera 169/21. — 34. Ns. 130/22. N. N. §. 171 u. k. 1 poduszka, 1 spodnica 215/22 — 35. U. V. 2580/9 Palukiewicz Wasyl §. 461 u. k. 1 pierścionek złoty z 3 kamykami 59/9 dep. — 36. U. V. 2881/9 Anna Hawrylak §. 477 u. k. broszka złota wysadzana djamentami 60/9 dep. — 37. U. V. 270/16 Jewka Lesiów §. 460 i 461 u. k. medal srebrny i etui 120/16 dep. — 38. U. C. 921/16 Tosia Rosyłaczka §. 312 i 460 u. k. 3 łyżeczki srebrne, 1 serwetka 137/16. — 39. Vr. 1431/21 Grzegorz Warywoda §. 171 u. k. 2 łyżki duże, 1 łyżka mała. 3 widelce i 1 zegarek kieszonkowy 287/21. — Rzeczy te najprawdopodobniej są cudzą własnością. Wzywa się zatem właścicieli, ażeby zgłosili się w tym Sadzie w przeciągu 1 roku, licząc od trzeciego ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ i swe prawo własności wykazali.

Sąd okręgowy. Oddział V. i VI.

Stryj, dnia 26. czerwca 1922. 9849 1—3

Cg. XIV. 356/22/1. Edykt. Iwan Woskobijnyk s. Michała z Tyśmienicy wniósł przeciw Michałowi Kwoczak s. Iwana i Sofrynie Kwoczak ur. Moniuk z Tyśmienicy obecnie niewiadomym z miejsca pobytu pozew o 300 dolarów. Na podstawie pozwu wyznaczono I. audiencję na dzień 4. października 1922 godz. 9 rano, sala Nr. 68. Dla nieznanych z miejsca pobytu pozwanych ustanawia się kuratorem Dra Maksymiljana Blumenfelda adwokata w Stanisławowie, który zastępować będzie pozwanego dopóki w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy karny, Oddział XIV.

Stanisławów, dnia 19. września 1922 10104

C. II. 395/22 Edykt. Przeciw Wasylowi Wasylków gospodarzowi w Haszczowie, — którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Turce przez Matronę Wasylków z domu po Pawle oraz przez Marję, Iwana, Anny, Mikołaja i Kasi Wasylków pozew o uznanie własności i dopuszczenie do współposiadania gruntu. Na podstawie tego pozwu wyznaczoną została audiencja na dzień 17. listopada 1922, o godzinie 8 rano. — Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Wasyla Wasylków — ustanawia się Pana Dr. Rosenberga adwokata w Turce kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Turka, dnia 21. września 1922. 10131

Prez. 2579/18/2/22. Prezes Sądu okręgowego w Krakowie zamianował na IV. zwyczajną z dniem 1. grudnia 1922 r. rozpocząć się mająca kadencję Sądu przysięgłych w Sądzie okręgowym w Jaśle przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych Wiceprezesa Sądu okręgowego Tytusa Lopatinera, zaś zastępcami przewodniczącego sędziów okręg. Bronisława Wojnawskiego, Dra Tadeusza Flisa, Michała Pazdanowskiego i Bolesława Dzianotta.

Prezes Sądu okręgowego.

Jasło, dnia 12. października 1922 r. 10124

WYROKI PRASOWE.

Pr. III. 75/22/2. Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratury po myśli §. 493 pk., że treść pisma drukowego wydanego przez Centralny Komitet wyborczy Związku proletarjatu miast i wsi a to w artykule pt.: „Wszyscy uciskani i wyzyskiwani do czynu“ oraz artykułu pt.: „Chiena“ — zawiera w całej swej osnowie znamiona występku z §. 300 względnie §. 302 uk. zakazuje się rozszerzania inkryminowanego pisma drukowego.

Sąd okręgowy karny. Oddział III.

Kraków, dnia 31. października 1922. 10069

Pr. III. 71/22/2. Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratury po myśli §. 493 pk. że treść odezwy drukowej pt. „My a oni — Stosunek do wyborów“ drukowanej u Józefa Fischera w Krakowie, a wydanej przez Centralny Komitet wyborczy Związku proletarjatu miast i wsi w szczególności ustępów: na str. 1-szej od słów: „nie będą mogli znieść“ do „zorganizować i walczyć“, na str. 2-giej od słów: „lud pracujący“ do „Miast i wsi“ i na str. 3-ciej i 4-tej od słów: „1. PPS. pragnie“ do „popełnia oszustwo“ — zawiera w całej swej osnowie znamiona występku z §§. 302 i 305 uk. oraz z §. 24. ust. prasowej z 17. grudnia 1862 L. 61 Dzpp. ex 1863. Zakazuje się rozszerzania inkryminowanej odezwy drukowej, zatwierdza się zarządzoną przez Prokuraturę konfiskatę pomienionej odezwy a przytrzymanie egzemplarza tejże odezwy mają być zniszczone.

Sąd okręgowy karny. Oddział III.

Kraków, dnia 23. października 1922. 9846

Pr. III. 70/22/2. Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratury po myśli §. 493 pk. że treść zamieszczonego w piśmie drukowem wydanym w zargonie żydowskim przez Centralny Komitet wyborczy niezależnych socjalistów w Polsce artykułu z napisem „Do ludu pracującego“ a to od słów: 1) „I dzisiaj więcej niż kiedykolwiek“ do słów: „stawali się żerem armatnim“, 2) od słów „Zamiast szerzenia oświaty“ do słów: „łez wdów i sierót“ zawiera w całej swej osnowie znamiona występku z §§. 300 oraz 308 uk. Zakazuje się rozszerzania inkryminowanego pisma drukowego, zatwierdza się zarządzoną przez Prokuraturę konfiskatę pomienionego pisma a przytrzymane egzemplarze tego pisma mają być zniszczone.

Sąd okręgowy karny, Oddział III.
Kraków, dnia 23. października 1922. 9845

Pr. III. 78/22/2. Sąd okręgowy karny jako prasowy na wniosek Prokuratury po myśli §. 493 p. k., że z daty Kraków, dnia 2. listopada 1922 w myśli wniosku Pokurratury Ss: 77/22/2 Treść zamieszczonego w Nr. 11 periodycznego czasopisma drukowego „Sztandarr Młodzieży“ wydanego w żargonie żydowskim) z daty Kraków. dnia 1. listopada 1922 artykułu z napisem: „Do ludu żydowskiego w Polsce“ zawiera w całej swej osnowie znamiona zbrodni z §. 65 lit. c. uk. zakazuje się rozszerzanie tego artykułu, zatwierdza się zarządzoną przez Prokuratora konfiskatę pomienionego numeru a przytrzymane egzemplarze tego czasopisma mają być zniszczone.

Sąd okręgowy karny, Oddział III.
Kraków, dnia 4. października 1922 10132

AMORTYZACJE.

T. 232/22/3. Edykt. Na wniosek Maksa Bergmana w Konyczyńcach wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo spalonego w czasie pożaru w Buczaczu kwitu zastawniczego Ekspozytury akc. Banku hipotecznego w Stanisławowie Nr. 7680 z dnia 4. maja 1914 na zastawiona dwa zegarki męskie, 1 zegarek damski kryty, 25 par kolczyków, 5 broszek, 3 szpilki, 2 spinki (szlussring), 5 pierścionków, jeden pierścionek z brylantem, 2 bransoletki, 2 nasówki, 5 wisiorków, okulary, 2 pierścionki z rauchkami, parę kolczyków z rauchkami. Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się by zgłosił się ze swojemi prawami w tut. Sądzie w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w przeciwnym razie kwit ten za nieistniejący uznany zostanie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 16. sierpnia 1922. 9793

T. 372/22/4. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Marji Siemasz podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć; wzywa się posiadacza tych papierów aby je w ciągu jednego olku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia płatności wierzytelności przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: kwit zastawny Nr 6042 z dnia 14. grudnia 1921. wystawiony przez Polską krajową kasę pożyczkową we Lwowie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 3. października 1922. 10056

T. VI. 354/22/1. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Wiedeńskiego Banku Związkowego filji Kraków wdraża się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginąć; wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia zarządzenia — przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd na ponowny wniosek po upływie tego terminu ten papier wartościwy za umorzony. — Książeczka wkładkowa Wiedeńskiego Banku Związkowego filji Kraków Nr. 18970 na 282150 marek, wystawiona na Simona D Rosenfield.

Sąd okręgowy cyw., Oddział VI.
Kraków, dnia 21. września 1922. 9921

T. IV 151/22/1. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Jana i Zuzanny Warechów z Lipnicy Wielkiej na Orawie podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcom miały zaginąć. Wzywa się posiadacza tych papierów, aby ie w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi. Także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznały Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: 1. książeczka wkładkowa Nr. 2203 Ludowego Banku Spółki akcyjnej w Jabłonce na kwote 2.021.61 Koron czeskich opiewająca a wystawiona na nazwisko Jana i Zuzanny Warechów; 2) książeczka wkładkowa Nr. 2202 Ludowego Banku Spółki akcyjnej w Jabłonce na kwotę 10.162.68 Mkp. opiewająca a wystawiona na nazwisko Jana i Zuzanny Warechów.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Nowy Sącz. dnia 19 września 1922. 0107[illegible]

Walne Zgromadzenie

Towarzystwa Przemysłowego Koseckich,

spółki [illegible] we Lwowie, [illegible] się dnia 24 l[illegible] 1922, o godzinie 4.30 popołudniu w lokalu Spółki we Lwowie, przy ulicy Jagiellońskiej l. 2 z następującym porządkiem dziennym:

1) Odczytanie protokołu ostatniego Walnego Zgromadzenia i sprawozdanie Rady Nadzorczej z działalności Spółki.
2) Powzięcie uchwały w sprawie podwyższenia kapitału akcyjnego Spółki z Mk 120.000.00 na Mk 30,000.000 (trzydzieści miljonów sz[illegible] marek)
3) Wnioski.

Wzywa się wszystkich akcjonarjuszów, by zgłosili się w lokalu Spółki celem podjęcia [illegible] kart legitymacyjnych z odnotowaną ilością złożonych przez nich akcji i uśla[illegible] u[illegible] głosów.

Z legitymacji może korzystać nietylko akcjonarjusz na którego imię została ona wydana, lecz również i pełnomocnik, posiadający pełnomocnictwo pisemne.

Spis akcjonarjuszów można przejrzeć w lokalu Spółki. [illegible]

Zaprasza się wszystkich członków BANKU KREDYTOWEGO w SAMBORZE na

WALNE ZGROMADZENIE,

które odbędzie się w lokalu Banku, dnia 19. listopada 1922 o godzinie 5 popoł. W razie braku kompletu odbędzie się to zgromadzenie w godzinę później, przy którem uchwały bez względu na ilość jawiących się członków zapaść mogą.

Porządek dzienny:

1) Sprawozdanie Dyrekcji za czas od 1 stycznia 1914 do końca października 1922 i udzielenie Dyrekcji absolutorjum;

2) rozwiązanie Banku i uchwalenie likwidacji Banku;

3) wybór likwidatorów.

Sambor, dnia 24. października 1922. 1013[illegible]

Członkowie Rady nadzor.: Arnold Raab mp. Emanuel Apfelsis mp.
Prezes Rady nadzorczej: Michał Barański mp.

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ

„MIĘDZYMIASTOWE GAZOCIĄGI“

SKI AKC. WE LWOWIE

podaje niniejszem do wiadomości, że na mocy uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia akcjonarjuszów z dnia 26. maja 1922 roku i zezwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu

podwyższa się kapitał akcyjny Spółki do wysokości 500,000.000·— Mkp.

przez wypuszczenie 300,000 sztuk na okaziciela opiewających akcji nominalnej wartości po 1,000 Mp.

Warunki emisji:

1) Właścicielom poprzednich akcji:
 a) na okaziciela po 700 Mkp. uchwałą konstytuującego Walnego Zgromadzenia z dnia 21. marca 1921 przewalutowanych na 1.000·— nom wartości, noszących numery 1 do 20 000,
 b) imiennych po 1.000 — Mp wydanych w pojedyńczych akcjach po 1.000·— Mkp. i w zbiorowych po 10.000·— Mkp. i po 100.000·— Mkp, noszących numery od 20.001 do 101.000
przysługuje prawo poboru jednej nowej akcji na okaziciela wartości nom. 1.000·— Mkp. na każdą posiadaną starą akcję.
2) Cena emisyjna nowych akcji dla posiadaczy akcji poprzednio wydanych, którzy do 30. listopada 1922 roku włącznie zgłoszą chęć wykonania prawa poboru i do tego terminu wpłacą całą należytość, wynosi 1315·— Mkp. od sztuki, w czem mieści się należytość za konfekcję, stempel oraz podatek giełdowy. Z kwoty tej 1.000 — Mkp. przeznacza się na kapitał zakładowy, reszta zaś po pokryciu kosztów emisji na fundusz rezerwowy nadwyżek emisyjnych.
3) Przy dokonaniu wpłaty należy przedłożyć stare akcje (wzgl. tymczasowe potwierdzenia, o ile oryginalne akcje nie zostały jeszcze odebrane) celem stwierdzenia na nich wykonania prawa poboru.
4) Posiadacze starych akcji, którzy nie zgłoszą chęci wykonania prawa poboru do terminu wyżej podanego, albo nie wpłacą całej należytości przed upływem terminu, tracą prawo poboru.
5) Pozostałą ilość akcji nowej emisji, oraz te akcje, na które prawo poboru nie zostało wykonane, odstępuje Spółka nowonabywcom po cenie 2.600·— Mkp. za sztukę.
6) Wszelkie akcje bezimienne nowej emisji będą wydawane w sztukach pojedyńczych i zbiorowych po 10 i 100 sztuk. O ile akcjonarjusz przy zgłoszeniu nie zaznacza, w jakich jednostkach życzy sobie przydział akcji, przysługuje Spółce prawo przydzielać akcje zgłoszone w sztukach zbiorowych lub pojedyńczych według swego uznania.
7) Na akcje nowej emisji przypada 1 głos na 3 sztuki.
8) Akcje nowej emisji biorą udział w zyskach Spółki od 1. stycznia 1923.
9) Zgłoszenia na wykonanie prawa poboru i na pobór nowych akcji przyjmuje „GAZ ZIEMNY“ Ska z ogr. o. we Lwowie, ul. Sapiehy 3 i w Warszawie, ul. Szpitalna 5 m 2.
10) Należytość należy wpłacić albo wraz ze zgłoszeniem albo też na rach. bież. „Gazu Ziemnego“ w POLSKIM BANKU KRAJOWYM we Lwowie — POLSKIEJ KRAJ. KASIE POŻYCZKOWEJ we Lwowie — POCZTOWEJ KASIE OSZCZĘDNOŚCI Nr. 141.632.

Przydział akcji nowej emisji poza prawem poboru zależy od uznania Zarządu Spółki.

Lwów, dnia 30. października 1922.

„MIĘDZYMIASTOWE GAZOCIĄGI“ SPÓŁKA AKCYJNA we Lwowie, ul. Leona Sapiehy 3.
Inż. Karol JURASZ m.p. Inż. Władysław SZAYNOK m.p.

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. **Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossowski.**
Z Drukarni Polskiej, pod zarządem Z. Kiełbasiewicza, Lwów, Chorążczyzna 31.